

עיריית הרצליה

ישיבת מועצת שלא מן המניין מס' 3

שנערכה ביום ג', ז' כסלו, תשע"ד, 10.12.2013

נוכחים:

משה פדלון	ראש העירייה
יחיעם השמשוני	מנכ"ל העירייה
דידי מור	מזכיר העירייה
אילנה בראף, עו"ד	יועצת משפטית
ענת בהרב, עו"ד	יועצת משפטית
גולן זריהן	גזבר

פרשקולניק איה	כץ מאיה	גוזלן גרי אברהם
יעקובוביץ יונתן יוסף	יסעור יהונתן	תימור ליאת
לונדון יוסף	צבי הדר	פישר יריב
עופרה בל	טובה רפאל	אליהו שריקי
משה ועקנין	צבי וייס	יוסי קוממי
ירון עולמי	אלעד צדיקוב	סטרוגו תום

פרוטוקול

דו"ח המבקר

דידי מור : אנחנו עוברים לישיבה הבאה, זה דו"ח המבקר. אני רוצה להעיר הערה אחת קטנה, דו"ח המבקר לשנת 2012, 13' למעשה, עד אפריל, והמבקר עשה כאן עבודה עבודה. מגיע לו שבחים. הררי, בוא תשב ליד איזה מיקרופון. גם עופרה בל חסרה. עכשיו, יש המלצות על הדו"ח, על ידי וועדת הביקורת בראשותו של מי שהיה יושב ראש וועדת ביקורת, ירון עולמי.

(מדברים יחד)

דידי מור : הנושא הראשון הוא הנחות בארנונה, ויש כאן פרק המלצות, בהנחה שכל חברי המועצה קראו את הכל.

ירון עולמי : דידי, אתה רוצה שאני אגיד כמה מילים?

דידי מור : בוא, ירון, יושב ראש וועדה, בבקשה. רק אל תקריא אותם בבקשה.

ירון עולמי : איך שאתם רוצים. טוב, האמת, זה הדו"ח האחרון שלי כיושב ראש וועדת ביקורת. אז קודם כל, אני רוצה להודות לחברי הוועדה, כמובן, קודם כל למבקר העירייה על הדו"ח, ירון הררי, לחברי הוועדה שישבו איתי, אם זה צבי וייס, אם זה עופרה בל שלא נמצאת כאן, ויריב פישר שלא נמצא כאן. בתחילת הקדנציה עוד ברק נפתלי איתנו, בדו"ח הזה הוא כבר לא היה. בגדול, הדו"ח עברנו עליו, הזמנו את כל בעלי התפקידים בעירייה להופיע בפנינו, אלה שקשורים ישירות לפרקים מסוימים של הדו"ח, ישבנו בעצם פעמיים, ולאחר מכן, ישבתי אני עם המבקר, גיבשנו אי אילו המלצות ביחד עם חברי הוועדה שעברו עליהם, והבאנו את זה לפניכם. חלק מהדברים, כמובן, זה דברים שהיו קשורים יותר לשלטון הקודם ולקדנציה הקודמת. חלקם ממש הם אפילו לא רלוונטיים מבחינת, למשל, לתת דו"ח על האנסמבל, כאשר האנסמבל כבר לא קיים, זה קצת מצחיק, אבל, מאידך גיסא, חשבנו שכן יהיה נכון להסיק מסקנות לגבי בכלל נושא של איך תאגיד עירוני צריך להיות מפוקח, היות והאנסמבל באותו זמן היה תאגיד, ובהחלט ראינו לנכון לציין את הדברים שקרו שם, בלי ששמו לב. או נאמר, בלי לתת

- לזה מספיק תשומת לב ראוייה, כדי לתפוס את הדברים באיבם. אתה רוצה שאני אעבור נושא נושא, דידי?
- דידי מור: אני מבקש להצביע ישר על ההמלצות.
- ירון עולמי: בסדר, בסדר.
- דידי מור: כי אני מניח, א', זה כבר הקדנציה הקודמת.
- ירון עולמי: דידי, אני איתך. אין לי בעיה.
- דידי מור: כולם קראו והבינו.
- ירון עולמי: אני אשים אותך בעוד וועדה, יהודה.
(מדברים יחד)
- דידי מור: אם יסכימו כולם על כל ההמלצות.
- משה פדלון: אפשר להצביע הצבעה אחת?
- ירון עולמי: לא, לא, בואו נעשה, בואו ניתן כבוד לדו"ח ולמבקר.
- משה פדלון: ירון, הנושא של האנסמבל גם צריך לעמוד פה, הפורום הזה צריך לדעת בדיוק מה קרה שם, על מנת שעובדי עירייה גם ישמעו מה קרה שם, ההנהלה הקודמת פיטרה את המנהל, נעשו שם דברים מאוד מאוד חמורים.
- ירון עולמי: מאוד חמורים.
- משה פדלון: נעשו דברים מאוד חמורים, אני מעריך שחברי המועצה קראו את הדברים, וצריך להעלות את זה, גם להעלות את הנושא הזה.
- ירון עולמי: נכון, אני עברתי, אגב, מעולם לא היה מקרה שבו מנכ"ל, בעצם, פוטר, ממש עם חשדות לדברים ממש, מעשים לא כשרים. וכן, הכל היה כתוב בדו"ח, הכל הסתמך, אגב, נעשתה כאן עבודה יסודית על ידי ירון הררי. אני אעבור על זה. בהנחות בארנונה, ככה, לגבי נהלי העבודה, המלצות זה לפעול לעיגון תהליכי עבודה ונהלים מפורטים שיכללו מנגנוני בקרה ופיקוח, הגדרת סמכויות ותחומי אחריות. בהנחות בארנונה למגורים, חוק הביטוח הלאומי, חוק אזרחים וותיקים. ההמלצות הן, לנוכח העובדה שמצב כלכלי הינו גורם העשוי להשתנות, אנו ממליצים לשקול מתן הנחת אזרח וותיק התלויה בקריטריונים של הכנסה, בהתבסס על מסמכים מאמתים. במקרה בו

מחליטה העירייה להסתפק בתצהיר, יש לגבות החלטה זו בכתב להגנה במסגרת נהלי המחלקה. להקפיד על קבלת תצהירים הנתמכים ומאומתים מידי שנה כתנאי לחידוש הנחות התלויות בקריטריונים של הכנסה. להקפיד על הפקת דו"ח שבועי באופן ממוקן, הכולל את הנתונים שאינם מתאימים לנתוני הביטוח הלאומי, ולבחון נתונים אלו באופן פרטני. לגבי הנחות רטרואקטיביות, ההמלצות היו,

משה פדלון: סליחה, רגע, רגע. יש מה להעיר על הסעיף? האם הם טופלו? האם יושמו הלכה למעשה?

גולן זריהן: הדברים האלה מיושמים, כן. לגבי ההמלצות, מה רצית להעיר?

שלומי: נתנו בעצם שתי הערות להמלצות.

משה פדלון: למה אתה בלי כיסא? קח כיסא, ושב.

(מדברים יחד)

שלומי: למעשה, בכל, קודם כל, באמת, אני רוצה לברך את המבקר על הדו"ח, ואנחנו מקבלים אותו בברכה. כדי ליישם את התיקונים, ולהתייעל בהתאם להמלצות. יש לנו, בעצם, למעשה, את כל ההמלצות בנושא, בפרק ההנחות, שתי הערות שלדעתי הן חשובות, ואנחנו הערנו אותם בוועדת ביקורת, ובכל זאת, כדאי שאני אומר אותם, אחת, זה שיש בסעיף 5.4.3 לדו"ח, בעצם המלצה של המבקר לעניין אזרחים וותיקים, לבוא ולהגיש בקשה כל שנה, ולבדוק את הבקשה הזו כל פעם, או להצהיר כל שנה על ההכנסות.

דידי מור: לאיזה המלצה אתה מתייחס עכשיו, ספציפית?

ירון עולמי: לא, הוא מתייחס לנושא, אני אגיד, אנחנו דיברנו רק כשהקריטריון הוא הכנסה, שזה דבר שיכול להשתנות, לגבי אזרח וותיק זה לא משתנה, ואנחנו גם לא מבקשים אימות.

טובה רפאל: באזרחים וותיקים יש שתי קטגוריות, חבר'ה. יש באזרחים וותיקים שתי קטגוריות, האחת של הנחה, שהוא יכול לקבל אוטומטית, וזה ה-25%, השנייה, של ה-30%, זה אם הוא, על בסיס מבחן הכנסה, ואז הוא צריך להביא אישורי הכנסה, ועל זה מדובר כאן בהערה של הדו"ח, אם הוא כל

שנה צריך להציג את אישורי ההכנסות שלו, או שפעם אחת הוא מגיש, ואז זה צריך להתחדש אוטומטית כל שנה. ולזה מתייחס הסעיף הזה בדו"ח.

שלומי: אני רק רציתי להעיר בעניין הזה, שגם אזרחים וותיקים, ולא משנה מאיזה קטגוריה, אם בקטגוריה של ה-25% או בקטגוריה של ה-30%, זה לבקש מהציבור לבוא, ב-1 לינואר, בהמוניו ולהגיש בקשות כל פעם מחדש, או לחתום על תצהיר כל שנה מחדש. אנחנו מניחים, ואנחנו הצענו, בעצם, שיחתמו על תצהיר רב שנתי שאומר שאם משתנה איזושהו משהו, הוא ידווח לנו. ובהתבסס על זה, נוכל לתת את ההנחה אוטומטית ולמנוע מאותם אנשים מבוגרים להגיע אלינו למחלקה כל שנה ושנה.

גולן זריהן: המטרה היא למנוע טרחה לציבור, ולעובדי הציבור. שלמעשה, אותה מטרה מושגת, כן? יש תצהיר, הוא מונח, וכמובן שאם השתנה המצב, אז מחובתו של המצהיר גם להצהיר, אם הוא יצהיר זה שאלה אחרת.

יוסף לונדון: אני מצטרף בחום להמלצה הזאת.

דובר: מה שברור שהם לא יהיו יותר צעירים.

(מדברים יחד)

יוסף לונדון: ההערה שלך מקובלת עלי לחלוטין.

יונתן יעקובוביץ: אני רק רוצה לשאול שאלה, מבחינת היעילות של העניין, אפשר הרי בסופו של דבר, בתצהיר של בן אדם, לתת איזושהי הסמכה לעירייה להתקשר עם רשויות מס הכנסה ולראות בעצם, שהעירייה תקבל את הנתונים של ההכנסה של הבן אדם מתוך הרשויות, ואז בעצם אנחנו בכלל לא מטרטרים את הבן אדם.

עו"ד בהרב: זה להטיל עול בלתי סביר על העירייה, אני אומרת, זה עול בלתי סביר על העירייה, אתה מטיל עליו איזה חובה להתקשר ויעברו על כל תצהיר ותצהיר, ולעשות את הבדיקות. וככה, החובה על האזרח לתת את התצהיר, ואנחנו יוצאים מתוך הנחה שהתצהירים שהוא נותן הם אמיתיים, ואנחנו מחייבים אותו, הוא יודע בתוך התצהיר שהוא אמור לבוא, ובמידה ויש שינוי, הוא אמור להודיע לנו על זה, וזאת חובתו.

יונתן יעקובוביץ: זה, מבחינתך, זה כולל גם אסמכתאות,

שלומי: אנחנו אומרים שהוא מצהיר בעצם פעם אחת, מגיע פעם אחת ואנחנו בודקים את ההכנסות שלו באותה פעם, בשנה הראשונה שהוא מגיע.

יונתן יעקובוביץ: השאלה אם התצהיר כולל בתוכו אסמכתאות שמעידות על ההכנסה שלו, שלומי: בבקשה הראשונה, בבקשה הראשונה הוא מצרף את כל האסמכתאות ואת

כל הזה, ומגיש, בנוסף, תצהיר. תצהיר שבעצם, אנחנו מדברים על תצהיר רב שנתי, שאם ישתנה איזושהו משהו הוא יצטרך לדווח לנו. כמובן שמוטלת החובה עלינו לבדוק אם כן, אם לא, אולי לעשות בדיקה מדגמית של אחת, ולראות אם אותם אלה שהצהירו, הצהירו אמת או לא. אנחנו אבל צריכים לזכור שמדובר במבוגרים מעל גיל 67, שבעצם, ממשיכים לעבוד, לחלק השני, אלה שמקבלי קצבאות של ביטוח לאומי, הם בלאו הכי כבר, הם לא בקריטריון הזה, אבל הם ממשיכים לעבוד, והסיכוי שבאמת ישתנה איזה משהו, זה רק שהם יפסיקו לעבוד באיזושהו שלב, ולא שהם יתעשרו יותר מזה, ואלה בשוליים של השוליים.

טובה רפאל: הטבלה שבודקת את הזכאות שלהם היא מאוד מחמירה.

שלומי: זו ההערה הראשונה שלי.

טובה רפאל: אבל גם תציין שהטבלה שבודקת את הזכאות היא מאוד מחמירה, אנשים לא יודעים את זה.

שלומי: כן, אוקי.

ירון הררי: אני רק רוצה, בהקשר הזה, להעיר הערה אחת, הסיבה שאנחנו המלצנו לשקול, לא קבענו באופן מפורש שצריך לחייב את כולם כל שנה להגיע, הסיבה שהמלצנו לשקול, מכיוון שהחוק הוא לא ברור האם הם צריכים, האם הנחה על בסיס כלכלי צריכה להיות ממוסמכת. מה שאנחנו המלצנו פה לעשות, זה שהעירייה תקבע, או המחלקה, תקבע איזושהי מדיניות ברורה, האם הם צריכים להגיע בפעם הראשונה, והאם בפעם הראשונה הם צריכים לפחות, בפעם הראשונה, לתת מסמכים, ואם מחליטים לא לתת להם כל שנה להגיע כדי לחדש את הבקשה להנחה, אז שזה יהיה מעוגן באיזושהו מסמך

של ההנהלה, שלא יהיה מצב כמו שהוא כיום, שזה מין תורה שבעל פה כזאתי.

שלומי: זה מקובל עלינו.

טובה רפאל: יש לי הצעה, לקבל את ההמלצה של המחלקה, שבאמת פעם אחת הוא מגיש, וצריך להצהיר, לבוא לשנות את זה אם זה משתנה. אבל, כשאנחנו מוציאים את התקנות של הארנונה, עם הזכויות של התושב, בסעיף הזה של קבלת ארנונה על בסיס מבחן הכנסה, לציין גם בנוסף שוהיה וקיבלת את ההנחה, להזכיר כל שנה הרי מקבלים את העדכון הזה אנשים, להוסיף סעיף שאם קיבלת על בסיס סעיף הכנסה, במידה והשתנה משהו בהכנסותיך, עליך לבוא להכנסות העירייה ולעבור את מבחן ההכנסה מחדש. כלומר, זאת אומרת, לא רק לסמוך על זה שהוא לפני חמש שנים הגיש הצהרה והוא זוכר שאם משהו השתנה לבוא ולעדכן, אלא להכניס את זה בעוד משפט.

עו"ד בהרב: לא, טובה, אני לא בטוחה שצו הארנונה זה המקום להוסיף את זה. אבל המחלקה תשקול.

שלומי: נמצא את הדרך לפרסם את זה.

טובה רפאל: לא מתכתבים כל יום עם התושב. לא כל יום מתכתבים עם התושב, אז עוד משפט פשוט פותר את זה. אוקי, אז אוקי, תמצאו את הדרך להסב את תשומת ליבו של התושב כדי להזכיר לו, בסדר.

שלומי: כן, אז זהו, אז אני אומר, בסך הכל, כל ההמלצות היו מקובלות עלינו, ההערה היחידה שהייתה להמלצה אחת. המלצה נוספת, שהיא ניתנה למחלקה, למעשה, אבל, היא לא שייכת למחלקה, וזה לוועדת הנחות. וועדת הנחות זה גוף שנבחר על ידי המועצה, והוא גוף סטטוטורי בחוק, ויש בהמלצות של המבקר, נאמר ככה, לקבוע קריטריונים שהוועדה תקבע קריטריונים למתן הנחות. וההערה שלנו הייתה זה שוועדה מטבעה, אם היא תקבע קריטריונים אז היא לא צריכה גם לשבת, מהטעם שלמה לה לשבת אם יש קריטריונים, אז מי שעומד בקריטריונים מקבל הנחה אוטומטית ולא צריך וועדה שתאשר את זה. לוועדה הזו יש שיקול דעת, יושבים אנשים,

ודנים בכל בקשה ובקשה, אני לא מייצג את הוועדה, אני חבר בוועדה, אבל מר שריקי, יושב ראש הוועדה, יושב בוועדה וגם יש נציג של היועצת המשפטית, ונציג ממחלקת רווחה, ונציג של הגזבר, ואנחנו יושבים יחד, וכל מה שיש לנו להגיד בעניין הזה, זה שאי אפשר לקבוע קריטריונים בוועדת הנחות, וועדת הנחות צריכה לשבת ולהפעיל שיקול דעת, ולקבל החלטות במסגרת מה שמותר לה.

גולן זריהן: אני רק רוצה להוסיף על מה שאומר שלומי. לעניין שתי ההערות, הן שתיהן רלוונטיות להמלצות של וועדת הביקורת. דו"ח וועדת הביקורת נדון במסגרת דיוני וועדת הביקורת, דו"ח המבקר נדון במסגרת דיוני וועדת הביקורת. ההערות האלה הועלו שם. מכיוון שלמעשה בהמלצות יש כמה המלצות שלא מתאימות להערות האלה, ואנחנו מוצאים מקום להעיר. אחד, בנושא של ההמלצות, כמובן, שכל שנה יבואו להצהיר עם תצהירים ולחתום, דיברנו על הטרחה. הדבר השני, בוועדת הנחות, בהמלצה האחרונה, להגדיל קריטריונים, וזה שוב דבר שהוא בעצם מנוגד לעצם הוויית הוועדה. הוועדה עצמה נועדה לטפל בסיטואציות בעייתיות, פינתיות מיוחדות. אם אתה מגדיר קריטריונים, ייתרת את עצם קיום הוועדה, וזו לדעתנו המלצה, יש קריטריונים, אבל. שלומי:

גם וועדה אמורה לעבוד על פי איזה שהן אמות מידה שהם לא תורה שבעל פה. תום סטרוגו:

רגע, יש אמות מידה, סליחה, אולי אני אקדים, אני אקדים ואומר שלוועדה הזאת יש קריטריונים והקריטריונים זה שהאדם צריך להיות נזקק, בעצם נקבעו שתי קריטריונים, שלומי:

גולן זריהן: תציין שזה כתוב בחוק.

שלומי: זה כתוב בחוק, כמובן.

גולן זריהן: הקריטריונים של הוועדה,

שלומי: נקבעו בחוק.

גולן זריהן: מוסדרים בחוק. מה שלא הוסדר, למעשה, מלכתחילה, הוכנס במסגרת

שיקול הדעת של הוועדה. אגב, שגם ככה הוא מצומצם מאוד, על פי החוק, ולכן, אנחנו חושבים שההמלצה הרביעית היא המלצה שרק תקשה על הגמישות של הוועדה לסייע לנזקקים. כמובן שההחלטה שלכם בסוף, אבל זו דעתנו.

דובר: אני מסכים לחלוטין.

שלומי: היטבת לומר את זה.

שריקי: יש דברים חשובים שאנחנו מתייחסים אליהם, ולא יכולים להידון בוועדה, אחד, זה חוזר מנכ"ל של משרד הפנים, שמנחה מי זכאים, טבלה. על איזה סכום. שנית, מצמיד את הטבלה הזאת, על פי המדיניות, ... בלי המסמכים האלה אי אפשר לקבל הנחה. להוסיף עוד תבחינים נוספים ... אולי תבטלו את הוועדה בכלל.

שלומי: אני רוצה לומר מילה בקשר לעניין הזה. תראו, כשאנחנו דנים בהמלצות, צריכים גם להתייחס לרקע של הממצאים שאנחנו מצאנו. אנחנו בדקנו את ההחלטות של וועדות ההנחה, וראינו שיש מנעד רחב של הנחות שניתנות. חלק מקבלים 60%, חלק 80%, חלק 40%, וחלק באמת נדחה. כשאנחנו ניסינו לאמוד למה אחד קיבל 60 ואחד קיבל 80, למה 40 ו-60, לא הצלחנו למצוא. יכול להיות שבמקום לתת איזה שהן הנחות, להיצמד למה שאנחנו המלצנו פה, שהוועדה, בכמה משפטים, או בכמה מילים, תסביר למה נקבע הסכום הזה ולא אחר.

שריקי: כשמקבלים קבלת קהל, ... אתה לא יכול להתייחס מקרה הזה דומה למקרה הזה. אתה עושה סטטיסטיקה, פה עוסקים בבני אדם.

יונתן יסעור: אני מצטרף גם לזה ששני הסעיפים האלה לא לקבל את ההמלצות של המועצה, אני חושב שאנחנו צריכים להקל על התושבים ולא להכביד עליהם. ובקצת שיש לנו גמישות בוועדת הנחות, או למי שיושב בוועדה, אז להשאיר את הגמישות הזאת, ולא לכפות שם כללים קשיחים יותר.

שלומי: זה מקובל עלי, אין בעיה.

יונתן יעקובוביץ: אני חושב, דרך אגב, שההצעה של ירון הררי, דווקא לא נוגדת את מה

שאתה אומר.

גולן זריהן: לא, לא, צריך להבין,

יונתן יעקובוביץ: הוא עכשיו העביר את ההמלצה, ואני חושב שהיא טובה.

גולן זריהן: מה שחשוב להבין, אנחנו דנים כרגע על המלצות וועדת הביקורת, לא על

המלצות המבקר, בסדר?

יונתן יסעור: גם בגמלאים וגם בהנחות, להוציא שני השורות האלה, שני הסעיפים האלה

ולאשר את ההמלצות.

יונתן יעקובוביץ: יושב ראש הוועדה מקבל את זה.

גולן זריהן: זה לא המלצה חדשה שאני אומר עכשיו, אנחנו כתבנו שפרוטוקולים יכילו

הסבר ברור על הסיבות לאישור או דחייה של ההמלצה.

(מדברים יחד)

שלומי: קיבלנו את הכל, למעשה, זולת רק העניין של,

גולן זריהן: חוץ משתי ההערות.

ירון עולמי: אוקי, דידי, בוא נסכם ככה, אם הם קיבלו את הנושא של הפרוטוקולים

שיהיו מפורטים יותר, הרי צריך להבין, מה ששריקי אמר זה נכון, קודם כל,

מה ששייד לפן הכלכלי, בכלל אין לנו שיקול דעת, אז יש קריטריונים,

אתה יודע בדיוק מה מגיע לו, לזה מגיע 40%, לזה מגיע 60%, לזה מגיע 80%.

שיקול הדעת של הוועדה הרי ניתן רק במקרים שבאמת לא נופלים בדיוק

למשבצת של כלכלי. כלומר, הייתה הרעה בתנאים, מישהו בדיוק עבר

פיטורים, מישהו עבר, לא עלינו, יש לו סרטן, ופתאום יש הרבה כסף שצריך

לתרופות, בזה אנחנו דנים, ולכן, קריטריונים קשיחים ברור שבכל מקרה לא

יכולים להיות כאן, אבל, אם אנחנו נפרט בנימוק למה זה קיבל ככה, כי, הוא

עבר השתלות עכשיו וכימותרפיה ולא יודע מה, בסדר. אז זה נקבל, אז

להוריד,

דידי מור: מה שאתה אומר, למעשה, שקריטריונים שקיימים בוועדה הם קריטריונים

מכוח החוק, ולא נוסף עליהם, זה מה שאתה רוצה להגיד?

ירון עולמי: כן, לא, מה שאני אומר שבהמלצה, אם תלך לדף השני, לא השני, זה השני של

הזה, אצלי זה לא ממוספר, בהמלצות, מה שהוא רצה להוריד, ארבע. אם אתה תסתכל מעל זה, את שלוש. אתה איתי, דידי? הסעיף השלישי שכותב פרוטוקולי וועדת הנחות יכולו הסבר ברור על הסיבות לאישור או דחייה של הבקשה, הוא מייתר את הסיבה שאחר כך, ואותה אפשר להוריד, בסדר, ירון, זה מקובל עליך?

ירון הררי: מה שתחליטו מקובל עלי. אני רוצה רק מילה אחת להגיד בקשר לנושא הזה, אני רוצה להסב את תשומת לבכם למה שכתוב בהמלצות הוועדה בסוף. אנחנו בדקנו גם את כל הקריטריונים של משרד הביטחון בגין נכס ריק, נכסים שמשמשים לנציבות דיפלומטית, ולא היה לנו הערות על זה, כי בסך הכל הנושא הזה של ההנחות בארנונה מנוהל היטב וטוב.

דידי מור: טוב, רבותי, בעיקרון מקבלים את כל ההמלצות כאן, בכל הפרק, למעט ההסתייגויות שהוצגו.

ירון עולמי: כן.

דידי מור: מי בעד שתי ההסתייגויות האלה כתוספת להמלצות שקיימות?

דובר: לא, על ביטול.

טובה רפאל: ביטול ההסתייגויות.

יונתן יסעור: אנחנו מוציאים שתי המלצות.

דידי מור: בסדר, אל תבלבל אותי. שתי ההמלצות האלה לא נכנסות. בסדר. פה אחד? אוקי תודה, פה אחד על כל ההמלצות בפרק הזה. למעט שני הסעיפים.

(מדברים יחד)

דידי מור: הלאה, ירון.

ירון עולמי: כן. אני גם כאן, היו לנו קצת חילוקי דעות, אני כתבתי בכל מקרה, פחות או יותר גם ברוח המבקר, אבל כאן באמת אפשר, יש כאן המלצה שהיא, אגב, כל הדברים כאן, חלקם הם בגדר המלצות, זה לא אומר שהעירייה מחר חייבת לעשות את הדברים האלה. כי יש דברים שיש איזשהו ויכוח, או, נקרא לזה, חילוקי דעות לגבי חלק מההמלצות. אני רק אקריא אותם ואחר כך אתייחס, יתייחסו לזה. לגבי הנהלים, ההמלצה זה לעגן בנוהל את תהליך

הזמנת ומילוי מיכלי דלק של תחנה, בדיקת מלאי הדלקים ומנגנוני הפיקוח והבקרה המובאים בדו"ח זה. לגבי תהליך תדלוק הרכבים על ידי עובדי העירייה, אני אקפוץ להמלצות. לנוכח כמויות הדלק המכובדות ... צורכים, נדרש מנגנון בקרה הדוק יותר על תדלוק רכבים אלו. להקפיד כי תדלוק הרכבים החלופיים יתבצע על ידי מתדלק העירייה, רק במקרים חריגים יתבצע על ידי הסיירים. לבצע בקרה מדגמית אחת לחודש אחר סבירות כמות הדלק שתודלק באמצעות הכרטיס האלקטרוני. לחסום את כרטיסי התדלוק לשימוש באופן שיחייב קוד סודי להפעלתם ובכך יצמצם את האפשרות לשימוש לא ראוי בכרטיסי התדלוק. למען הסדר הטוב, יש להקפיד על רישום מדויק של פרטי הרכב שתודלק באמצעות כרטיס אלקטרוני, וחתימת המתדלק על רשימה ידנית באופן שיאפשר בקרה אפקטיבית על תדלוק הרכבים החלופיים. להקפיד כי הרישום הידני יבוצע על בסיס נתוני התדלוק בפועל, ולא בהתבסס על בקשות הנהג לכמות הדלק הרצויה. לבחון את רשימות התדלוק הידני לעומת נתוני התדלוק של הכרטיסים האלקטרוניים במערכת הרוזמן, באופן שוטף לצורכי בקרה ופיקוח. ויש לשאוף לצמצום השימוש בכרטיסי תדלוק אלקטרוניים בידי הסיירים ולהגבילם למקרים חריגים בלבד, וזאת לנוכח הקושי בעיגון אמצעי בקרה ופיקוח אפקטיביים. לגבי בחינת סבירות קילומטר, אתם לא מקשיבים?

(מדברים יחד)

ירון עולמי: בחינת סבירות קילומטר לליטר. המלצה זה לבצע בדיקת סבירות צריכת דלק, מספר קילומטר לליטר ברמה רבעונית או חצי שנתית לכלל רכבי העירייה, לפעול ליצירת ממשק שיאפשר משיכת נתונים ממוכנת ממערכת הרוזמן לדוחות האקסל, וזאת על מנת להקל על עריכת הניתוחים והבקרות אחר נתוני המערכת, ולמנוע את הצורך בהזנה ידנית של הנתונים. לבצע בדיקת סבירות צריכת דלק גם לרכבים החלופיים שאינם מתודלקים באמצעי מכשיר הפזומט, וזאת בכוונה להגביר את אמצעי הבקרה על תדלוק

רכבים באמצעות הכרטיסים האלקטרוניים. בקרות אחר סבירות צריכת הדלק, ההמלצה זה למסד מערך בקרה על מלאי הדלקים שיתבסס על חישוב המלאי התיאורטי ... תצרוכת תקופתית והקניות והשוואת מלאי זה למלאי הדלקים בפועל. אמצעי בקרה זה יוכל להצביע על חוסרים ועל שיעור האובדן. לפעול לעדכון מערכת הרוזמן באופן שהמערכת תציג את המלאי האמור להיות במיכלים, מהלך זה יתאפשר כאשר יזינו במערכת את יתרות המלאי בכל חודש. אני סבורים שיש מקום לבחון מדידת מלאי הדלקים באמצעים אלקטרוניים או אחרים, ולא להתבסס על מוט המדידה, שאינו מאפשר מדידה מדויקת ומהימנה. ההתקשרות עם חברת פז. כאן המלצות זה לפעול להסדרת התנאים המסחריים, כמו גם תחומי אחריות בגין ציוד התחנה שהוחכר בחברת פז, במסגרת של הסכמים בכתב. לבחון את התנאים המסחריים של הדלקים. לערוך בחינה כלכלית לגבי כדאיות הפעלת תחנת הדלק, זאת בהתחשב בעלויות ההפעלה והתחזוקה של התחנה, שיעור האובדן ועלויות רישוי התחנה, זאת לעומת האפשרות של תדלוק רכבי העירייה בתחנות דלק חיצוניות. טוב, כאן לא היינו תמימי דעים.

דידי מור : עולמי, בוא נעשה הפסקה רגע, שלא יהיה יותר מידי, יש הערות לאנשים.

ירון עולמי : לא, אגב, זה בדיוק עוד אחד, אבל לא משנה.

דידי מור : אחד יש לך, בסדר.

ירון עולמי : יש לי רק רישוי וזה. ברישוי, זה לפעול להסדרת רישוי התחנה כנדרש מחוק רישוי עסקים, במקרה בו הליכי רישוי צפויים לארוך זמן רב, יש לשקול הפסקת פעילות התחנה עד להשלמת הליכי הרישוי. והבטיחות אש, זה לפעול לאלתר להסדרת אמצעי בטיחות אש בהתאם לדרישת הכבאות, עד להסדרת האמצעים האמורים, יש לשקול הפסקת השימוש בתחנה.

דידי מור : יש לך עוד פרק על איכות הסביבה.

ירון עולמי : זה אגב, אותם המלצות. לערוך ... הקיימים בתחנה לעומת התקנים המחייבים של המשרד לאיכות הסביבה, ולפעול להתקנת האמצעים הנדרשים באופן שיעמדו בתקנות המים. ולפעול עם המשרד לאיכות הסביבה

לעריכת סקר קרקע לבחינת זיהום הקרקע וטיפול בקרקע במקרה בו יתגלה זיהום. כמו כן, לעמוד במערך הביקורת של המשרד לאיכות הסביבה. די דומה.

יוסף לונדון: קראתי בעיון את כל ההערות על תחנת הדלק. אני חושב שבמקום להתמקד על כל סעיף וסעיף, וכל הסעיפים שמר ירון עולמי הציג מקובלים עלי לחלוטין. הבעיה העיקרית שלעניות דעתי צריך להתמקד בה, אם לא הגיעה העת לסגור את תחנת הדלק העירונית, שזה הנושא העיקרי והמהותי בכל שלל ההערות האלה, לנוכח מגוון הערות, ולנוכח הנזקים הסביבתיים שנמצאו בדו"ח, האם לא הגיע הזמן לעבור לפזומט, ולא להסתבך בנושא הלוגיסטי של החזקת תחנת דלק על ידי העירייה.

דובר: אני מבקש, אנחנו בזמנו בנינו את התחנה, יחיעם השמשוני: ... דבר שני, זה נושא חירום, אנחנו לא סומכים בחירום על אף אחד, ויש לנו את התחנה גם בדלק וגם בסולר, ובעיקר לשעת חירום, ולכן אנחנו מחזיקים אותה כל הזמן, על מנת לגלגל את הדלק ושלא יישאר דלק שעומד תקופה.

יוסף לונדון: כמה פעמים, כמה מקרי חירום היו במהלך הכהונה, במהלך עשר השנים האחרונות?

משה פדלון: כל מצב חירום שהוא ... אנחנו צריכים לחלק אוכל למקלטים, ואנחנו צריכים,

יוסף לונדון: הייתי מציע לעשות חישוב של עלות מול תועלת, כיוון שאם נכנס לאלמנטים של הגנה, אין סוף להשקעות שנצטרך להשקיע בנושא הגנה. גם בנושא הגנה צריך להפעיל שיקול דעת ולחשוב כמה זה עולה לנו. אני חושב, גם אם אני לוקח בחשבון את נושא ההגנה, לעניות דעתי, אחרי שקראתי בעיון את הממצאים, לסגור את תחנת הדלק. ולא על מקרה שקורה אחת לכמה עשורים לתחזק כזאת לוגיסטיקה על מקרה היפותטי שרוב הסיכויים שלא יקרו. זה לא שיקול מספיק, לא השתכנעתי שזאת עילה להחזיק את כל הלוגיסטיקה הכבדה והיקרה, ושפוגעת באיכות החיים.

צבי וייס : מחזיקים צבא שלם במדינה שמא יהיה פעם איזה מלחמה.
 יוסף לונדון : מה וייס, אני מצפה למינימום של, סליחה, אני עוצר את עצמי.
 טובה רפאל : יפה עשית.
 תום סטרוגו : אני רוצה להוסיף משהו, א', אנחנו מדברים על תחנה שהיא ללא רישוי, נשאלת השאלה כמה זמן הערכה שלכם ניתן להוציא לה רישיון עסק, תחנה כזאת שעובדת. שתיים, אני מבין שלא דווח עליה למשרד להגנת הסביבה, מה שהתחייב היה לדווח, ולא מדובר כאן על המלצה לערוך איתם סקר, צריך לדווח. ואם אנחנו מדברים על משהו שקיים לשעת חירום ומאידך, הוא לא מורשה, והוא לא עומד בתקנים, ולא עומד בסטנדרטים של המשרד להגנת הסביבה, יש פה בעיה שלא ניתן להמשיך ולתפעל את זה, עד שהדבר הזה מוסדר. אם זה עניין של פרק זמן קצר, ניחא, אם אנחנו מדברים על פרקי זמן ארוכים, יש פה קושי.

(מר צביקה הדר עזב את הישיבה)

שמואל עקרום : אנחנו יישמנו את כל המלצות הכיבוי שהומלצו ... כיבוי אש ... יישמנו את העניין הזה, איכות הסביבה, כבר ... תקציב הפיתוח ... כך שאין פה נזק לסביבה, והעלות של החזקת התחנה היא לא עלות גדולה, מאחר ואנחנו הצטרפנו למכרז של המרינה, ואנחנו מקבלים שירותים ... אז כך ש-, אם אני מסתכל עלות מול תועלת, הדלק שיהיה לנו בחירום, זו תועלת גדולה מאוד, כי אנחנו במדינה, לצערי, שנמצאת תחת איום כל הזמן וחייבים להיות מוכנים. והנושא הזה של חירום הוא עומד בראש סדר העדיפות שלנו.

תום סטרוגו : מתי יש רישוי עסקים? מתי יש רישוי?
 שמואל עקרום : רישוי עסקים, להערכתך, בין ארבעה לשישה חודשים אנחנו נקבל את רישוי העסק. מיניתי את המהנדס להוביל את העניין הזה, של רישוי עסקים, ואנחנו עושים קודם כל, נשאר עוד ... בנושא של כיבוי האש. כיבוי אש הוא כיבוי אש כולל של כל האתר, ואנחנו ממתנינים רק לנושא של המפוחים ... ביקורת כיבוי אש.

יוסף לונדון : שמעתי בקשב רב את כל ההסתייגויות להערה שלי, עדיין, נושא החירום,

בשם הביטחון אי אפשר להכשיר כל דבר, יש גבולות, לביטחון אחראית המדינה ולא העירייה, שיהיה ברור לכל אחד ואחד. ביטחון אחריות של המדינה. דבר נוסף,

משה פדלון: בשעת חירום אנחנו אמורים לספק אוכל למקלטים הציבוריים, ברכבים עירוניים, ולא מדינת ישראל. לספק מים,

תום סטרוגו: גם פינוי וטיפול בנפגעים, זה הכל עלינו.

משה פדלון: לא המדינה, אנחנו עושים את זה כרשות, יש לנו אנשים שמוסמכים לזה, שעוזרים,

יוסף לונדון: תחנות הדלק במדינה לא ייסגרו בשעת חירום, עברנו כבר חמש, שש, עשר מלחמות, בכל המלחמות תחנות הדלק תפקדו, השימוש בפזומטים, במכשירי תדלוק אוטומטיים מייתרים את כל ההערות של הביקורת הזאת, מקלים את התפעול, מקלים את הבקרה, כל כך פשוט, כל כך הגיוני, אני מציע לצוות המקצועי, ולחברי המועצה, לשקול את הנושא של ביטול תחנת הדלק העירונית, לאור ההערות שנאמרו כאן.

שמואל עקרום: אפשר עוד הערה אחת? אנחנו משתמשים עם פזומטים של חברת דלק, אנחנו משתמשים, זה תחנת דלק לכל דבר ועניין.

יוסף לונדון: אז בשביל להשתמש בתחנת, למה להחזיק תחנת דלק עירונית?

שמואל עקרום: מי שמתפעל את זה לא אנחנו, זה החברה עצמה.

תום סטרוגו: אני רק שאלה אחרונה לעניין של החירום, רק כדי להבין. הרי, אני מניח שלא רק הרצליה יש לה מאגרים, אמורה להחזיק מאגרים לשעת חירום, גם אני מניח מדינת ישראל יש לה מאגרים לשעת חירום, אז את המאגרים של מדינת ישראל, היא עושה עליהם תחנות דלק? או שיש לה מאגרים שאולי אחת לכמה זמן מחדשים את המלאים?

יוסף לונדון: מדינת ישראל לא מפעילה תחנות דלק.

תום סטרוגו: שוב, אני אומר, לצורך החזקת מאגר לשעת חירום, למה אתה צריך להפעיל,

טובה רפאל: מדינת ישראל לא מחזיקה מאגרים כמעט בכלום.

תום סטרוגו: האם אתה צריך להפעיל לשם זה תחנת דלק? או שאתה יכול אחת לכמה זמן

לחדש את המלאי.

יחיעם השמשוני: מה זה לחדש את המלאי?

תום סטרוגו: אמרת שאתה צריך מאגר וכדי שאתה תחזיק מאגר, אז לצורך זה אתה צריך להפעיל תחנה.

יחיעם השמשוני: נכון, כי אני לא יכול להחזיק דלק. מי שלא יודע, אי אפשר להחזיק דלק, לתקופה ממושכת.

דובר: מבחינה כלכלית, זה משתלם להחזיק תחנת דלק?

יחיעם השמשוני: מבחינה כלכלית, זה משתלם. זאת אומרת המחיר, בוא נגיד שהמחיר הוא אותו מחיר.

ירון עולמי: אבל שנייה, יחיעם, ברשותך, יחיעם.

(מדברים יחד)

ירון עולמי: אבל אחד הדברים שהמבקר אמר, שזה לא כלכלי. זה לא כלכלי.

ירון הררי: אני רוצה רק להעיר הערה בקשר לזה, אני רוצה רק להעיר הערה בקשר לזה. תראו, בקטע הכלכלי, מה שאנחנו המלצנו, לעשות בדיקה. לעשות בדיקה, יכול להיות שכלל אצבע אומר שזה כלכלי,

יחיעם השמשוני: אין בעיה לעשות בדיקה.

ירון הררי: אני, מההתרשמות שלי, זה פחות כלכלי. אז זה מהבחינה הכלכלית. להכניס את כל העלויות והאידיוי והבוצה והאובדן.

יחיעם השמשוני: איזה בוצה?

ירון הררי: זה שהמיכלים האלה יש בהם בוצה, להכניס את כל המרכיבים האלה ולבדוק בכלל אם זה כדאי או לא.

יחיעם השמשוני: א', אפשר, תמיד אפשר לבדוק, אבל אני חוזר ואומר, אנחנו, מצביח החרום שלנו בשנים האחרונות הם יותר מידי תכופים,

ירון הררי: אבל בדיוק,

יחיעם השמשוני: רגע, שנייה, שאנחנו מקבלים התראות כל הזמן ... לנו, במערכת, יש אנשי ביטחון ... שבזמן חירום אין מדינה, יש רק עירייה, ומי שלא מבין את זה, ומי שחושב שזה אחרת, יש לו טעות חמורה, בסיסית, ומה שנקרא, לא חי

את רוח היחידה, כמו שהחבר'ה שלי פה מהצבא, שכל הזמן הם בצבא. בזמן חירום אמיתי אנחנו לבד, העירייה לבד, אין אף אחד שנותן, עוזר ומסדר. אז זה, וזה אנשים לא מבינים. עכשיו, יש עוד נושא אחד, שאתה טוען שבשם החירום אנחנו עושים הרבה דברים, אני חושב, קודם כל, חברי מועצה חדשים, חלקיכם,

יוסף לונדון: קיבלתי את הביקורת בהכנעה.

יחיעם השמשוני: לא, לא, אני לא מבקר, עדיין לא נחשפתם ל-, מה שנקרא, תרחיש האיום שיש על הרצליה, ועל גוש דן. ואני בטוח שביום שיביאו את זה בפניכם, מה שאפשר להביא, כי לכל אחד נותנים לא לכולנו נותנים את הכל עד הסוף, תבינו את החשיבות של חלק מהדברים. ולכן, מאחר ואין פה איזה מנסטר שאתה יודע, שהולך לבטל את עיריית הרצליה, הולך למוטט את איכות הסביבה במדינת ישראל, או בהרצליה בפרט, בואו ניקח כל דבר בפרופורציה, אנחנו עובדים ככה עשרות שנים, ולהערכתי, נמשיך לעבוד ככה עוד עשרות שנים, על מנת שהראש שלנו בחלק מהדברים יהיה שקט.

יונתן יסעור: אני מציע, רגע, אני רוצה להציע, אולי יקום צוות של חברי מועצה עם אנשי המקצוע, ילמד את הנושא קצת יותר לעומק, על סמך הדו"ח הזה, וינסה להביא לנו המלצה אחרת.

ירון עולמי: אבל זו גם הייתה ההמלצה, ההמלצה הייתה לשקול ולבדוק את זה.

(מדברים יחד)

צבי: אני חושב שהשיקול הכלכלי הוא לא צריך להיות פה שיקול. יש לנו בעירייה עשרות סעיפים ועשרות נושאים, מי שמסתכל בספר התקציב, שלא תמיד השיקול הכלכלי, או שהאיזון הכלכלי מנחה אותם, וגם אם אנחנו בסעיף הזה,

ירון עולמי: איזון מנחה, שיקול,

צבי: שיקול, אבל גם אם אנחנו בסעיף הזה, אני לא אומר, צריך את הרישוי ואת כיבוי האש, אבל לא ששיקול כלכלי יעכב אותנו, או ינחה אותנו לסגור את העניין.

ירון הררי: אני רוצה רק להעיר בקשר למה שיחיעם אמר, וגם כתבנו את זה בדו"ח, למיטב הבנתי, על פי הנחיות פיקוד העורף והג"א, העירייה לא מחויבת להחזיק תחנת דלק.

יחיעם השמשוני: לפי הנחיות פיקוד העורף והג"א, אנחנו מחזיקים פרימוסים.

ירון הררי: זה לצורך.

יחיעם השמשוני: בסדר, זה באיזשהו מקום,

ירון הררי: לא, שזה לא איזה הנחיה מחייבת להחזיק תחנת דלק.

מאיה כץ: אם יש את הזכות לאשר,

יחיעם השמשוני: אתה יודע מה, רק בשביל לגלות לך סוד, בשעת חירום, שהיו פה כמה שעות

חירום מכבי אש, פנו אלינו ושאלו אם יוכלו להשתמש בזמן חירום בדלק

בתחנה שלנו. למה? כי אני אסביר לך למה, כי בשעת חירום, הדלק, ... ולמי

שצריך אותו. תחנות הדלק העירוניות זה הדבר האחרון, תחנות דלק בעיר,

זה הדבר האחרון שמעניין אותם. על צירים ראשיים מילא, אבל התחנות

העירוניות, בתוך העיר, זה הדבר האחרון שמעניין אותם בחלוקה או

באספקת הדלק.

יונתן יעקובוביץ: אתה רואה מצב שכל מאגרי הדלק בעיר שלנו, כמה יש לנו שלושה תחנות?

ייגמרו?

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: אני, ברוך השם, גם עירייה איתנה ועצמאית, ואני רוצה בדברים האלה,

בכל זמן להיות עצמאי.

יונתן יעקובוביץ: לא, אני מבין לגמרי את הסיבה שהוא מדבר עליה, אני דווקא מאוד

מתחבר לדברים שיוסי אומר. אני, עוד פעם, קטונתי, אני לא מבין במצבי

חירום, אני לא מבין באמת את השימוש זה הדבר הזה, אבל מבחינת הראייה

הלא מקצועית שלי, מה שנקרא, אני חושב שדווקא כן צריך לשים דגש, א',

על איכות סביבה, ב', על הרישוי, ג', על העניין הכלכלי, ואם התשובות לגבי

הדברים האלה הם שליליות, אני לא חושב שמצב חירום, עם כל הכבוד, אני

אשמח שמישהו אחר יסביר לי את זה אחרת, שמצב חירום שהוא די מופרך,

בעצם ימשיך להפעיל את התחנה הזאת. עוד פעם, אתה מבין הרבה יותר ממני, ואני בטוח בזה, אבל אני לא רואה מצב שחמש תחנות דלק, יחיעם השמשוני: אני לא בטוח אני מבין יותר, אבל יש לי קצת יותר ניסיון. טובה רפאל: הכל אני מקבלת ממך חוץ ממצב חירום מופרך. יונתן יעקובוביץ: שמה? טובה רפאל: הכל אני מקבלת מה שאמרת, חוץ ממצב חירום מופרך. יונתן יעקובוביץ: למה? טובה רפאל: כי אם הוא יגיע הוא ממש לא יהיה מופרך. יונתן יעקובוביץ: עוד פעם, טובה רפאל: ואנחנו צריכים להיות ערוכים למצב הזה. יונתן יעקובוביץ: בתור מישהו שלא נמצא בצבא, בתור תושב הרצליה, אני זוכר שני מצבי חירום, א', זה היה במלחמת המפרץ ששלחו אותנו למקלטים, ו-ב' היה בתקופה האחרונה שהצליחו לשלוח טיל לתל אביב והתחלנו לחשוב שאולי זה גם יגיע אלינו. יש, אני בטוח שיש עוד, יחיעם השמשוני: רק בשביל להשכיל אותך בהיבט הזה, הוא הגיע להרצליה. (מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: לתחנת הדלק העירונית, בסוף הורידו אותו. יוסף לונדון: אני לא רוצה, אני מתאפק, אני לא רוצה להתנצח, אני מאוד מבקש, יש פה המלצה לבחון את זה עניינית, שהוועדה הזאת תקום כמה שיותר מהר. יש כאן מגוון של דעות, גם של חברי מועצה, גם של השוללים, גם של המצדדים, שהדברים האלה ייעשו במהירות ובצורה עניינית, ושכל מגוון הדעות יושמע בפני הוועדה הזאת, תודה רבה. ירון עולמי: בסדר, מקבלים את ההמלצות כפי שהן? דידי מור: אוקי, אנחנו נאשר את כל ההמלצות, עם דגש על הקמת וועדה פנימית לבדיקה. בסדר? מי בעד? כל ההמלצות אושרו. נגד, יש? נמנעים, יש? אין. מר קוממי עזב את הישיבה? (מדברים יחד)

- דידי מור : טוב, השמות במחלקת רווחה. בבקשה. ירון.
- ירון עולמי : כן. כאן אני רוצה להקדים ולומר, ישב אצלנו מנהל המחלקה, ואני רוצה להגיד שהוא עשה כמעט הכל חוץ מלבכות, אבל, הוא תיאר מצב שבעצם הוא מסכים עם מה שאנחנו אומרים, אבל באמת קשה לו. ואני תכף אפרט את זה ואני אסביר, אבל, המצב הוא מאוד בעייתי, וזה נוגע לעניינים שאפילו לא קשורים בהכרח למועצת העיר, זה נוגע לעניינים שהם כלל מערכתיים, ארציים, כלומר, הסוגיה של סקטור פרטי וסקטור ציבורי, כמה קשה להחזיק בעירייה עובדים מקצועיים, כמה קשה להחזיק עו"סים, כמה קשה לשמור עליהם ולמה צריכים לעשות את כל ה-, קומבינות זה נשמע מילה גסה, אבל זה ממש ככה. חצאי משרות, שלישי, ולתת לזה, ולהוסיף לזה עוד תקן כדי שעובד אחד יישאר ועובד שני לא יעזוב. הוא אומר שכל פעם שעוזב לו עובד, לא מצליח להגיע עובד חדש, כי פשוט לא מוצאים. וזה יכול להיארך שנה ושנתיים, ולכן יש לפעמים חוסרים בתקן, למרות שיש תקן, והפוך. אז אני רוצה רק שתיקחו את זה בחשבון, ותבינו לאיזה מצב אנחנו הגענו. אז מבנה וארגון המחלקה. אז אני מתנצל אם אמרתי זה, אבל הבהרתי פחות או יותר את מה שחווינו בישיבה.
- אהרון : אין לנו שלישי משרה וחצאי משרה.
- ירון עולמי : לא, אני מתכוון כאילו להוסיף, אתה יודע, תכף נפרט את זה, ואני אשמח אם גם תגיד למועצה, אמרתי שעשית הכל חוץ מ-.
- אהרון : קשה לי.
- מאיה כץ : אני, תפקידי, לנגב לך את הדמעות.
- ירון עולמי : ככה, המלצות, על המחלקה לשירותים חברתיים, בשיתוף עם אגף משאבי אנוש ואגף מנהל כספי לבדוק את השלכותיהם המקצועיות והכספיות של החריגות מהוראות התע"ס ולשקול התאמת מבנה המחלקה לתע"ס ככל הניתן. לגבי גיוס עובדים ואיוש תקנים במחלקה. לפעול לזירוז קליטת העובדים באופן שיצמצם את הפגיעה באוכלוסיות החלשות והנוזקות לשירות המחלקה. הדרכת סטודנטים לעבודה סוציאלית, ההמלצות הן

לקבוע בנוהל כי המחלקה לשירותים חברתיים תדווח לאגף משאבי אנוש על כל עובד עירייה העוסק בהדרכת סטודנטים. אגף משאבי אנוש יבחן לגבי כל עובד האם קיים צורך באישור לעבודה נוספת, ויפעל לקבלת האישור האמור. להקפיד על הוראת התע"ס המחייבת את המדריכים לחתום על כל מסמך שנכתב על ידי הסטודנטים תוך ציון שם עורך המסמך כנדרש. בנוגע למערכת המידע, המלצות הן לפעול להקמת ממשקים אוטומטיים ומערכות באופן שיאפשר שיתוף מידע בין המערכות השונות ואיתור חריגים. לבחון אפשרות הזנת נתוני ההשמות במערכת נמ"ר באופן שיאפשר ריכוז מכלול הדברים במערכת זו. להפעיל מודול קביעת תשלומי השתתפות עצמית באמצעות מערכת נמ"ר ובכך לייעל את הליכי העבודה ולאפשר בקרה טובה יותר על תשלומים אלו. עדכון נתונים במערכת נמ"ר, ההמלצות כאן הן, להקפיד על מיון ועדכון הנתונים בתיקי המטופלים לפחות אחת לשנה, כנדרש בהוראות התע"ס. לסקור את רשומות מערכת הנמ"ר בהשוואה לדו"ח הנפטרים ולעדכן את סטאטוס המטופלים בהתאם. להדגיש בפני העושים במלאכה כי יש להקפיד על תיעוד וטיפול בתיק ולעגן בנוהל ביקורות מדגמיות במטרה לוודא כי תאריך העדכון במערכת מגובה בתיעוד טיפול שנערך. להקפיד על סיווג רמות הטיפול, במקרה בו אין צורך בטיפול אינטנסיבי, יש לעדכן זאת במערכת, במקרה בו המקרה דורש רמת אינטנסיביות, יש להקפיד על הוראות התע"ס. להקפיד על מילוי פרטי יצירת קשר עם מטופל, בני משפחתו, או המוסד בו הוא משוכן. לנוכח הממצאים שהוצגו לנו, אנו ממליצים לערוך מהלך ארוך טווח שעיקרו טיוב הנתונים במערכת הנמ"ר, במסגרת זו יסוקרו פרטי המטופלים, יעודכן הסטאטוס האישי שלהם, כמו גם סטאטוס הטיפול, וייבחנו כל הנתונים במטרה לתעד את הנתונים במערכת זו. מושמים בשני מוסדות במקביל. המלצות הם לבצע בקרה שוטפת באוכלוסיית המושמים ביותר ממוסד אחד, במטרה לוודא כי המטופלים אכן רשומים ומקבלים שירותים משני המוסדות. להקפיד על הזנה מדויקת של טפסי הוועדה במערכת המסר, ולבדוק את חוסר ההתאמה

בין נתוני המערכת למסר, לטופס הוועדה כפי שעלה במדגם הביקורת. לגבי ניהול רשומות ותיקי מטופלים חוסים, ההמלצות זה לערוך רשימת תיוג הכוללת את המסמכים שכל תיק מטופל חייב לכלול ולעגן זאת בנוהל. לסקור את תיקי המטופלים ולפעול להשלמת המסמכים החסרים בתיקים האישיים. איתור, אבחון, המלצות זה לטפל באופן אקטיבי ... של מטופלים ... על ידי השירות ... בוועדות האבחון, ולפעול למיצוי זכויותיהם, בהתאם להחלטות וועדות האבחון בתיקי מטופלים. לגבי פיקוח ובקרה, חוסים במוסדות, המלצות זה להקפיד על הוראות התע"ס הקובעות כי יש לשמור על קשר עם החוסה הנכה ובני משפחתו ולהופיע לדיון עם הצוות של המוסד הדרושי בעניינו של החוסה. למלא אחת לשנה לפחות דו"ח סוציאלי שיופקד,

טובה רפאל: לקבל דו"ח סוציאלי, זה לא לפרסם דו"ח סוציאלי.

ירון עולמי: למסד מנגנוני בקרה ופיקוח שיבטיחו כי הוראות התע"ס מתקיימות, זאת באמצעות סקירת התיקים של חוסים בעלי מוגבלויות או נכות. להקפיד על הוראות התע"ס המחייבות מעקב אחר תפקודו של החוסה הקשיש במעון, לפחות פעם בשנה. למסד מנגנוני פיקוח ובקרה במטרה להבטיח שהוראות התע"ס מתקיימות, ולהקפיד על קיום בקרה תקופתית וקשר עם החוסים בעלי פיגור ומשפחתם, ולוודא כי המסגרת החוץ ביתית תואמת את צרכיו והתפתחותו, וכי קיימת תוכנית חינוכית ושיקומית בהתאם לצרכיו של החוסה. זאת בהתאם לתקנות של שירותי הסעד והוראות התע"ס. להקפיד על חתימת חוזה עם הורה החוסה, כנדרש מתקנות שירותי הסעד. ואחרון, השתתפות עצמית של,

משה וקנין: יש פה הרבה סעיפים.

ירון עולמי: תכף נסיים.

משה וקנין: ...

ירון עולמי: תכף נשמע את מנהל המחלקה, תכף הוא יגיד לך הכל. השתתפות עצמית של מטופלים, המלצות זה להקפיד כי תשלומים בגין השתתפות עצמית יועברו לעירייה באמצעות הוראות קבע, כנדרש מהוראות התע"ס, ולהימנע

מהסדרים בהם מעבירים המושמים את דמי ההשתתפות העצמית לעמותות. ולהקפיד על מתן הנחות במסגרת הוראות התע"ס, מתן פטור מדמי השתתפות עצמית ייעשה לפי פניה לוועדת החריגים, שעל יד משרד רווחה מוסמכת תעניק פטורים.

משה פדלון : טוב, הערות, חברי המועצה.

טובה רפאל : אני רוצה להעיר כמה דברים, קודם כל, ככל שידוע לי, התע"ס, ההוראות שלו זה הוראות ולא חוק, וזה המינימום שנדרש. כלומר, אם עיריית הרצליה רוצה להשקיע את המינימום שבמינימום בתושבי הרצליה, מבחינת כמויות והיקף העובדים, אז שהיא תעבוד לפי התקנים שהתע"ס קובע בהוראות שלו. עיריית הרצליה בזמנו, לפני כשלוש שנים, או שנתיים וחצי, הקימה צוות בראשותו של יונתן, אני הייתי בצוות, וצביקה היה בצוות, ישבנו עם אהרון ורות, ולקחנו יועץ ארגוני כדי שיבחן את הצרכים באיזושהי רמת בדיקה כלשהי, לראות מה קורה במחלקה, ומה הצרכים שלה המידיים. ואליעזר שוורצר היה יועץ ארגוני שבדק את זה, הוא בחן את הדברים, הוא הגיע למסקנה שהצרכים המידיים הם תוספת של חמישה תקנים, גם זה לא מומש עד היום. וכל הסריה שמופיעה פה, כדי לעמוד בה, זה תוספת של 20 עובדים סוציאליים, אם אני לא טועה. אני טועה, אהרון?

אהרון : לא.

טובה רפאל : אוקי, בשביל למלא את הכל. זאת אומרת, אין שום בעיה, בכבוד ובברכה. זה השאלה היא רמת השירות ורמת הטיפול שרוצים להגיע, ב-100% של כל ההוראות, שהם מעבר לבקשות, לתקנות החוק. אם רוצים להגיע עד הקצה של הכל, אין שום בעיה, צריך להחליט שרוצים לתת את רמת השירות הזאת, לתקן אותה ולעמוד. זה בלי קשר לבעייתיות, שגם, בחמישה עובדים סוציאליים שאושרו התקנים האלה, יש בעיה לאיש אותם. אתה מפרסם מכרז, עד שאתה משיג בן אדם טוב כמו שאתה רוצה, לוקח הרבה מאוד זמן לאיש, וזה גם כתוב בדו"ח הביקורת. אז זה מה שאני רציתי לומר, שצריך לקחת בחשבון את כל הדברים האלה בקפידה, וכולי. אני חושבת שכן צריך

לסייע לכל המשפחות, וצריך להיות במעקב, ולבקר אותם, ולשמוע מה שלומם, ולראות מה קורה, וללוות איפה שאפשר ואיפה שצריך, עד כמה שיותר, ועד כמה שאפשר, אני חושבת שצריך לעשות על זה דיון ולהחליט באמת מה רמת השירות שאנחנו רוצים לתת לתושבים, בכל הסוגים של המקרים שמדובר, כי יש פה כל מיני סוגים של מקרים, ולהחליט על כל סוג מקרה לפי ההיקפים שלו, מה רוצים ואיזה רמה, ולראות במה מדובר. זו דעתי על מה שנעשה פה.

יוסף לונדון: אני מצטרף לכל הדברים של טובה רפאל, ומבקש רשות להפנות שאלה אחת למבקר העירייה. אני מבקש לשאול, האם בביקורת שערכת, האם היה לך קשר גם עם מקבלי השירות של שירות הרווחה העירוני?

ירון הררי: לא.

יוסף לונדון: לא מצאת לנכון לבחון, לברר?

ירון הררי: לא. אני אגיד לך למה, אנחנו לא בדקנו פה בדו"ח, המסגרת של הבדיקה שלנו, לא הייתה איכות השירות ללקוח, או למי שמשמש בשירותי המחלקה, אלא מידת העמידה, מידת העמידה של המחלקה בהוראות התע"ס, שלטעמי הם כן הוראות מחייבות. והתמונה שעולה ממה שאנחנו רואים פה, שגם מערכת המידע היא כזאת שלא מנוצלת במלואה, והנתונים בה לא מטויבים, וגם רמת השירות שהמחלקה נותנת ללקוחות שלה, נקרא לזה ככה, לא עומדת בהוראות של התע"ס. זה, למעשה, המסקנה העיקרית מהדו"ח הזה.

ליאת תימור: למעשה, אם אני מבינה נכון, אנחנו יכולים לחלק את הביקורת לשני דברים, אחד, שהוא התמקד בדיווחים באופן שבו איך הדיווח מועבר, איך הוא מעודכן, זה אחד. דבר שני הוא באמת מה שנוגע, ואני לא אחזור על דבריה של טובה, על רמת השירות, ממה שאני יודעת, וזה באמת מעט, זה קצה קרחון, זה רמת ציפיות שאינה הולמת את המציאות בשום אופן. מאידך, כל נושא העדכון והדיווח, הם מאוד מאוד פתירים. אני חושבת שאנחנו רואים את זה גם לאורך הדו"ח הזה, ומי שקצת מכיר, באמת כדאי שכל הנושא הזה

שאגפים יתקשרו ויתקשרו אחד עם השני, הם בהחלט נושא שצריך לקדם אותו בכל תחום, והוא כל כך פתיר, השנה היא 2013, למי ששכח.

ירון הררי: אני בהחלט מסכים עם מה שאת אומרת, אני חושב שאחד הצעדים שאפשר לנקוט אותם באופן מיידי, קודם כל, זה שיפור מערכות המידע, יש לנו את מערכת הנמ"ר, שהיא למעשה, אני לא רוצה להיכנס לפרטים, היא למעשה המאגר הנתונים הבסיסי, הכלי הבסיסי שעומד לרשות המחלקה והעובדות הסוציאליות, ואנחנו חייבים שהנתונים במערכת הנמ"ר יהיו נכונים. לא יכול להיות שאנחנו נמצא שם נפטרים, שמוגדרים כמטופלים, לא יכול להיות שיש שם כאלה שמוגדרים כרמת אינטנסיביות נמוכה או גבוהה, והם לא כאלה, כי אנחנו רואים שדרגת הטיפול בהם היא לא אינטנסיבית, לא יכול להיות שתשלומים שאנחנו מקבלים, ויש מודול בתוכנה שמקבל תשלומים, לא יעבור דרך התוכנה, אלא דרך פתקאות. לכן, אני אומר, השלב הראשון זה אמת לטייב את מערכת המידע, ואם צריך להפעיל עוד איזה מודול אחד או שניים, וזאת התרומה שלנו, אז כבר הרווחנו. והמודל השני זה באמת אולי להסב את תשומת ליבם של העוסקים במלאכה, שגם אם הרמת טלפון ועשית איזשהו טיפול, תתעד במערכת שהמערכת באמת תשקף את רמת הטיפול שניתנת. וזה מעבר למה שבאמת טובה אמרה, שאולי באמת צריך, אנחנו לא נגענו בזה, שאולי אם צריך עוד תקנים, כדי לשפר את רמת השירות. רק מילה אחת לגבי מבנה המחלקה. מבנה המחלקה זה תוצר היסטורי, ואני מניח שאהרון יסביר לכם עליו, אני, ויש מאחוריו איזושהי מחשבה שבאמת בנו, אני מניח שאם אנחנו נקבל את האישור, ואני לא יודע אם קיבלתם, של משרד הרווחה, למבנה הזה, אז זה מייתר, באמת, את הצורך שאני כותב פה להתאים את המבנה של המחלקה להוראות התע"ס. אני מבין שהתחלתם לקבל איזשהו אישור. אז אם המשרד מאשר את המבנה הנוכחי, ששוב פעם, הוא לא תואם, אז זה בסדר. ועוד מילה אחת לגבי התקנים. אנחנו הסברנו שיש שתי משמעויות. יש קודם כל מבנה שהוא מבנה אחר, אבל יש חלק מהמבנה שנוצר פה, גורם לכך שיש פה יותר עובדים במתח דרגות יותר גבוה.

זה הכל, ולכן, הכסף שאנחנו מקבלים כחוזר ממשרד הרווחה, הוא לא באחוזים שאנחנו צריכים לקבל, אלא הרבה פחות. האם זה נותן שירות טוב יותר לאזרח? יכול להיות שכן, אנחנו משלמים יותר לאנשים שנותנים תמורה יותר גדולה, ויכול להיות שלא, אני לא יודע.

טובה רפאל: דרך אגב, זה דבר שקורה לנו עם הרבה מאוד מקרים. אתה מקבל עובד כשהוא צעיר, עם השנים כשהוא נהיה וותיק מגיע לו תוספות שכר בהתאם להסכם קיבוצי כזה או אחר, ואז הוא מקבל יותר, אבל המשרד הממשלתי נותן לך את מה שהוא נתן לפני 15 שנה, והפערים האלה כל הזמן רק גדלים.

גולן זריהן: לא ברווחה.

טובה רפאל: לא נכון?

גולן זריהן: ברווחה, הקידום של העובד, אם הוא מקודם לפי הכללים של הרווחה, ההשתתפות צריכה להיות 75%, אלא אם כן אתה נותן לו מעבר, ואז יש השתתפות גבוהה יותר. מן הסתם, כשנדבר על התקציב אתם גם תראו את זה.

טובה רפאל: הבנתי, אוקי.

משה וקנין: שאלה אחת, אני חושב שהמבקר, שהעלה את הנושא הזה, דוחות של המטופלים, דוחות שאמרת, ... יאפשרו את אותו,

ירון הררי: אני לא מבין, על איזה מבקר אתה מדבר?

(מדברים יחד)

ירון הררי: אנחנו לא, אז בוא,

ליאת תימור: נשאל וזה לא נבדק. השאלה נשאלה, זה לא נבדק.

ירון הררי: תראו, המטרה של הדו"ח הזה לא הייתה לבדוק את שביעות רצון המטופלים. זה לא המטרה של הדו"ח הזה. אנחנו, מה שאנחנו בדקנו,

טובה רפאל: זה לא מה שנבדק, זה לא יעזור.

ירון הררי: זה לא מה שנבדק, יכול להיות שצריך לבדוק את זה, יכול להיות שאני לא הבן אדם, לא המוסד שצריך לבדוק את זה, יכול להיות שכן.

יוסף לונדון: אנחנו נשתדל שבועדת הביקורת, בקדנציה הנוכחית, יושם לב גם לנושא בני

האדם שמאחורי הכסף ומאחורי הסעיפים.

ירון הררי: סליחה רגע, מה שאנחנו בדקנו פה זה העמידה של המחלקה בהוראות התע"ס. אני בהחלט יכול לומר לך שהוראות התע"ס הם למעשה אמות המידה של נתינת שירות טוב. כי אם למשל התע"ס קובע שמי שמוגדר ברמת אינטנסיביות נמוכה, צריך לדבר איתו, או לעשות טיפול פעם בשלושה חודשים, ומי שרמת אינטנסיביות גבוהה, צריך לטפל, או לעשות טיפול פעם בחודש, אנחנו רואים שזה לא נעשה, יכול להיות שזה מצביע, אולי, על רמת הזה. אבל אנחנו לא עשינו איזשהו סקר בין המטופלים, או בין הלקוחות של המחלקה, לראות שביעות רצון, או לראות דבר כזה. אנחנו בדקנו את עמידת המחלקה, אני אומר את זה כבר בפעם השלישית, בהוראות התע"ס, בנהלים של משרד הרווחה.

מאיה כץ: אני חייבת להעיר לתשומת לבך, שרמת איכות השירות ... ההון האנושי שאתה קולט למחלקות האלה, זה לא בהכרח, אז אני חושבת שכן יש משהו במה שנאמר שצריכה להיות הלימה בין איכות השירות לבין הממצאים גם לפעמים שיש כאן, כי יכול להיות שרמת התפוקה עולה, אבל,

(מדברים יחד)

ירון הררי: אני לא יודע את זה, אני, שוב פעם, אני מבין שאנחנו מדברים באופן כללי ולא נכנס פה לנתונים, אני בהחלט יכול, אני בהחלט מניח שאם אנחנו רואים שיש, שהעדכון האחרון בתיק היה בשנת 2010, יכול להיות שמשנת 2010 עד 2012 כן היה טיפול. כן התקשרו, כן טיפלו, כן עשו משהו, רק לא עדכנו במערכת. יכול להיות שלא היה טיפול.

מאיה כץ: אבל זה עניין של נהלים, באופן עקרוני.

ירון הררי: אנחנו ממליצים לטייב את הנתונים, לרענן את נהלי העבודה, שכל טיפול שנעשה ייכנס למערכת, כי המערכת זה מסד הנתונים, זה כלי העבודה שנמצא. ואני רוצה להזכיר לכם שיש לנו עובדות סוציאליות שהיום פה, ומחר שם, כמו בכל תפקיד אחר, והמידע הזה, הידע הזה, צריך להישמר במערכת.

- ירון עולמי: אני רוצה שיהיה משהו כאן ברור, אבל, שלא ישתמע לשני פנים, כי אני ישבתי בוועדה, וגם באו נציגים מהמחלקה. המבקר בדק את מה שהוא בדק, אני רוצה כאן להגיד, גם בנימה האישית, שלא הייתה כאן מילה רעה על המחלקה ועל השירות שלה, נהפוך הוא, אני כן יושב בתוך עירי ושומע את האנשים, ולדאבוני, אני אפילו עצמי יש לי ממשק עם מחלקת הרווחה של עיריית הרצליה, ובגדול, אנחנו חושבים שהשירות הוא מצוין, ואנשים שם נותנים את כל הלב ואת כל הנשמה. נהפוך הוא, לדעתי, ההמלצות האלה אמורות להביא אותנו לשפר, לא את השירות עצמו, אלא את המערך השירותי. אנחנו דווקא רוצים בכלל שיהיו יותר תקנים למחלקה, ואנחנו רוצים שיקבלו,
- מאיה כץ: האם אתה יכול להגיד שיותר תקנים ייתנו לך יותר תפוקות שלא בדקת האם הצוות הקיים היום מגיע באמת ליעדים,
- ירון עולמי: מה זה לא בדקתי? יש לי את מנהל המחלקה שאומר לי מה הוא צריך ומה הדרישות שלו.
- מאיה כץ: לא, בסדר, אז בגלל זה אני אומרת, זאת אומרת, שזו הייתה בעצם השאלה שנשאלה לפני שאנחנו מביעים פה איזשהו צורך,
- טובה רפאל: גם היום מה שאושר לא מצליחים לגייס.
- ירון עולמי: אהרון יגיד את זה יותר טוב ממני.
- אהרון: האמת שקשה לי פה, יש פה המון המלצות והמון מידע. אם אני אצטרך להסתייג ארוכות, אז הדיון הזה יהיה מאוד ארוך. קודם כל, זה פעם ראשונה שאני שומע היום שיש הערה לגבי רמת השירות.
- ירון הררי: מי אמר שיש הערות על זה?
- אהרון: היו הערות לגבי כמות השירות.
- ירון הררי: אני לא אמרתי,
- אהרון: אמרת שיש בעיה עם רמת השירות.
- ירון הררי: אני לא אמרתי שיש בעיה ברמת השירות, אני אמרתי שאם אנחנו מתייחסים להוראות התע"ס, יש אמנות מידה לרמת השירות שניתנת, אז יכול להיות

שפה זה אולי לא קיים, אני לא בדקתי האם השירות שאתם נותנים במחלקה הוא טוב, בינוני או רע, לא דיברתי עם הלקוחות שלכם, ואין לי גם את היכולת לבוא מה רמת השירות שלכם. מה שאני יכול לראות זה האם אתם עומדים בתקנות של התע"ס. ואני רק אתן דוגמא אחת, אם התע"ס אומר שאתה צריך לעשות ביקור פעם בשנה, ואתה עושה פעם בעשור, אז יכול להיות שרמת השירות שניתנת פה, ואני לא מאשים אותך, היא פחות ממה שצריך.

אהרון:

אוקי, אז נפתח בזה. קודם כל, אנחנו לא עומדים בהוראות התע"ס, חד משמעית. הוראות התע"ס לא מותאמות למספר התקנים שמשרד הרווחה נותן לנו. משרד הרווחה גם מכיר בזה. הוראות התע"ס, למעט החוקים, בתוך הוראות התע"ס יש גם חוקים, בחוקים חייבים לעמוד, ובחוקים אנחנו עומדים. הוראות התע"ס הם הוראות שמאוד קשה לעמוד בהם, אם סתם, ניקח לדוגמא משהו קטן, כי באמת יש פה הרבה מידע, יש לנו יותר מ-200 מושמים במוסדות בעיר, בעלי נכויות, 200 ימי עבודה בשנה, זה אומר שהעובד בעצם לא נמצא בעבודה, הוא לא מקבל קהל, הוא נמצא רק בביקורים במוסדות, כי המוסדות הם לא בעיר, הם מפוזרים בכל הארץ. אז כמובן שאי אפשר לעמוד בהוראות התע"ס. אני מאוד הייתי רוצה לעמוד בהוראות התע"ס, לא בכולן, כי חלק מההוראות הן קצת אנכרוניסטיות ולא מתאימות לרוח התקופה, אבל באלה שאנחנו מאמינים בהם מבחינה מקצועית, אנחנו מאוד היינו רוצים לעמוד. זה לגבי הוראות התע"ס שקשורות לאופן הטיפול באוכלוסייה. לגבי חריגות מהוראות התע"ס שקשורות למבנה הארגוני, אז באמת, כמו שהמבקר אמר, אנחנו בדיונים עם משרד הרווחה, גם במסגרת חתימה על הסכם הרפורמה, שבעצה אחת עם ראש העיר הקודם, החלטנו לא לחתום, משיקולים של רמת איכות השירות, כי לטעמנו, אם משרד הרווחה היה כופה על הרצליה רפורמה, בעצם היינו מיישרים קו עם הבינוניות, או הממוצע הארצי, ואנחנו רוצים לתת מעבר. לכן שינינו את ההחלטה להיכנס לרפורמה. אבל איך שנכנס, אנחנו באמת

נצטרך למצוא איזושהי נוסחה ארגונית, שהמשרד יסכים עליו, כדי שהם גם ימשיכו להזרים את הכסף עבור התקנים. עכשיו, לגבי זה שיש באמת תפקידים שהם תפקידים מעל מה שמוסכם בארגון המקצועי שלנו. זה לא משהו שאני עומד מאחוריו, זה משהו שאני מאוד שמח שעם השנים אנחנו מתאימים את מספר התפקידים, לא הייתי קורא להם בכירים, כן? מדובר פה, דרגה אצלנו זה תוספת של 80 שקלים לחודש, לא נראה לי שזה הופך את העובד לבכיר. אבל כן, יש לנו 14 בעלי תפקידים של ריכוז מקצועי, זה לא ניהול מדור, זה לא ניהול מחלקה, זה רק אומר שיש לו איזושהו תפקיד ייחודי. אמורים להיות רק חמישה כאלה, וכשנכנסתי למחלקה היו 20 כאלה, וכל פעם שפורשת עובדת שהחזיקה בתפקיד כזה, אנחנו לא מאיישים עובדת נוספת באותו תפקיד, אנחנו מביאים עו"ס מן המניין. אבל שוב, זה החלטות שניתנות דרגות אישיות לכל מיני עובדים, לא על דעתי, ובטח לא על דעת אגף משאבי אנוש הנוכחי. אז עם זה אני מסכים, אבל ההסתייגות, קודם כל, כתוב פה חריגות מהוראות התע"ס שהם בעלות משמעות מקצועית. הם לא בעלות משמעות מקצועית, זה משמעות ארגונית, ומי שאמון על החלק הארגוני של איך נראית מחלקת רווחה במדינת ישראל זה ארגון ומנהל, וזה לא הנושאים המקצועיים. אם היינו פועלים לפי הנושאים המקצועיים, אז היינו מסדרים את מחלקת הרווחה בדיוק כמו שאנחנו מסדרים אותה היום. לפי פונקציות, לפי נושאי התמחות ולא לפי אזורים. גם להזכירכם, מחלקת הרווחה בהרצליה היא מחלקה, אין לנו יחידות שכונתיות, ולכן כל העניין האזורי הוא לא רלוונטי להרצליה. בכפר סבא יש מחלקות תחת אגף, ואז החלוקה האזורית היא כן רלוונטית. לכן יש פה המון המון פשרות. עכשיו, יש בארץ 257 מחלקות רווחה, הוראות התע"ס ברור שבחלק מהמחלקות הן מותאמות, ובחלק מהמחלקות הן לא מותאמות. יש עיריות שמחזיקות אגף רווחה, שיש בהם ארבע עובדות ומנהל אגף, ויש מחלקות כמו שלנו, שיש 128 ראשים, שיש מחלקת רווחה. ולכן זה ברור שהוראות התע"ס הם הוראות כלליות, ואי אפשר לעמוד בהם, ויש שונות מאוד מאוד גדולה.

יונתן יעקובוביץ: סליחה, אף אחד לא עומד בהוראות התע"ס?

אהרון: אף אחד לא יכול לעמוד בהוראות התע"ס.

ירון הררי: אולי מה שחשוב, שתגיד פה שאתם עומדים לאשר את המבנה הזה שלכם,

ואז אם יאשרו את המבנה הנוכחי שלכם, אז ממילא מתייטר כל העניין הזה.

אהרון: מה שלא פשוט אולי להבנה, זה שמשרד הרווחה קובע אמות מידה, אבל הוא

לא מתקצב אותם. אם ניקח באנלוגיה. במערכת החינוך יש מספר ילדים

מסוים שנמצא בכיתה, ברגע שהמספר גדל, כמו אמבה, הכיתה מתפצלת,

מקבלים עוד מורה, עוד שעות הוראה וכולי, אצלנו זה לא עובד ככה.

מצטרפים לקוחות למחלקה, אין שום תוספת של תקינה. ולכן, איך אפשר

לעמוד בהוראות של רף טיפול אם לא משנה כמה מטופלים נצטרך לטפל,

אנחנו לא מקבלים תוספת תקינה. עכשיו, אם נוסף לזה שהרצליה היא

ברמה סוציו אקונומית שמונה מתוך עשר, וגם לפי המפתח הזה מחלקים

משאבים ותקנים, ואנחנו מקבלים מעט לפי הסולם הזה. אז עוד יותר יש לנו

בעיה לעמוד ברף הזה של תקנות העבודה הסוציאלית. יש פה המלצות

שכמובן אני מקבל אותם, כל הנושא של עדכון התיקים, שוב, נבדקו פה

מספר תיקים מאוד מועט, שמתוך אלפי התיקים שיש לנו, נמצאו בהם

בעיות. אני בעד שלא תהיה בעיה באף תיק. לגבי זה שמערכת הנמ"ר

מאפשרת את כל הדברים שהמבקר אמר, אין לנו מערכת שעדיין יכולה

להתמודד עם זה, אנחנו עובדים על זה, יש גרסה חדשה שיצאה לפני שבוע,

שאנחנו מנסים לבדוק אם היא באמת יכולה לתת לנו את השירות הזה, ואם

יהיה תקציב הולם להדרכה ולהטמעה של המערכת, אנחנו נכניס אותה. אבל

מערכת הנמ"ר היא לא מערכת שהרצליה בונה אותה, היא מערכת ארצית,

ואנחנו כפופים לזה שמשרד הרווחה ישקיע בפיתוח, כדי שגם אנחנו נהנה

מזה. רק שלוש ערים בארץ יש להם מערכת שיכולה לענות על כל הדברים

שעלו פה,

ירון הררי: אתה מדבר על התשלום.

אהרון: סליחה?

- ירון הררי: על התשלום.
- אהרון: אה, המעקב של ההשתתפות העצמית, הנמ"ר לא נותן פתרון לזה, חד משמעית, אני לא יודע איך הגעתם להחלטה שהיא נותנת פתרון, היא לא נותנת, גם אין שום אפשרות לעשות ממשק בין מערכת האוטומציה של החשבות לבין המערכת של הנמ"ר, לא קיים ממשק כזה.
- ירון הררי: זה לא לעכשיו, הבנתי שיש מודל שכולו מופעל.
- אהרון: לא הובן נכון. להמשיך?
- משה פדלון: אפשר דקה? אני רוצה לסכם. אלא אם כן יש לך.
- אהרון: יש פה דברים מהותיים, השאלה אם להיכנס לכולם, או להשאיר את זה ככה, אני לא יודע. תלוי מה תהיה ההצבעה פה. אם ההצבעה הולכת לקבל את ההמלצות.
- דידי מור: שלושה דברים שנראים לך מהותיים.
- משה פדלון: נושאים שמאוד מהותיים ואני תכף אסכם.
- אהרון: כל הנושאים של מערכת המידע, וכולי, הם לא מהותיים כי מה שכתוב פה זה פשוט לא נכון, אז אפשר להצביע עליהם, אבל, הדברים פה לא נכונים. מה שכן מהותי זה לגבי העמידה ברף של הוראות התע"ס, אני מודה לפני כולם, אנחנו לא יכולים בהיקף התקנים הנוכחי לעמוד בהוראות התע"ס, אנחנו כן נעמוד בהוראות החוק, גם מבחינה תקציבית וגם מבחינת איכות השירות. מבחינת איכות השירות, אנחנו שואפים באמת לעמוד בהוראות, אבל לא נוכל לעמוד כמותית בהוראות, זאת אומרת, מי שנטפל בו, נטפל בו בצורה מיטבית, אבל לא נוכל לטפל בכולם. זאת אומרת, אנחנו נצטרך לעשות תיעדוף מתמיד באיזה אוכלוסיות מטפלים, ובאיזה אוכלוסיות לא מטפלים. רק לסיכום אני רוצה להגיד שהתיעדוף הזה הוא גם קשור לוויסות של תקנים בתוך המחלקה. לפני שבע שנים, כשהגעתי למחלקה, העליתי את הבעייתיות של חוסר בתקנים בתפעול ישיר, שזאת ליבת המחלקה. וכשבעצם נאמר לי שלא ניתן יהיה להוסיף תקנים, אז ההמלצה שלי הייתה להעביר, לווסת תקנים מתחום של העבודה הקהילתית לתחום של העבודה הפרטנית.

כי העבודה הקהילתית זה נחמד, זה לא מאסט, זה בטח לא מאסט מבחינת התיעדוף של הוראות התע"ס. בטח לא מבחינת סדר היום של משרד הרווחה והחזון לאן הולכים. ברגע שעשינו את זה, כמובן שהעבודה הקהילתית נחלשה, על כל המשמעויות שלה. אבל מה שיכולנו לעשות לפני שבע שנים מבחינת הוויסות, היום הוא כבר לא רלוונטי, והיום יש לנו עוד פעם חסר וכבר אין לנו מאיפה לקחת.

משה פדלון: מה שאני מציע, אתם ביקשתם וועדה פנימית, שהיא לא יישמה לקחים, הממצאים לא יושמו. אני מציע שאנחנו נקיים ישיבה יחד איתך, עם אהרון, עם הגורמים המקצועיים, בראשותי, ונתחיל למנף את הנושא הזה אחת ולתמיד.

טובה רפאל: אני בעד.

יוסף לונדון: בהמשך לדברך, אני ממליץ שלא נצביע על ההמלצות האלה, אלא שתקבל החלטה שכל הדברים יידונו בוועדה שתקים, ושלא תהיה הצבעה על ההמלצות הללו.

משה פדלון: לא, המלצות הן המלצות. המלצות הן המלצות,

יוסף לונדון: אם אנחנו נצביע על ההמלצות הללו, אנחנו כבר מחייבים את הוועדה לקבל החלטות לפני שהיא התחילה לדון בהם, לכן, אדוני ראש העיר, אני מבקש, בשם הדברים שאתה הצגת כרגע, אני ממליץ, ברגע שאנחנו מצביעים, ואם יהיה רוב לקבל את ההמלצות, הידיים של הוועדה תהיינה כבולות. אני ממליץ לדחות את הדיון, את ההצבעה על ההמלצות,

ירון עולמי: שנייה, אבל בוא, יוסף, אני רוצה להבין אותך, למה?

משה פדלון: זה לא מגביל את,

ירון עולמי: זה לא מגביל, נהפוך הוא,

יוסף לונדון: אם נקבל את ההמלצות,

ירון עולמי: ההפך, מה שהוא אומר לך, המבקר, זה עוד יותר טוב, קח את כל ההמלצות האלה, ברגע ש-, הרי, הליבה, שהוא מדבר על התע"ס, אומר לך מנהל המחלקה שיכול להיות שבכלל משרד הרווחה יקבל את המודול של עיריית

הרצליה, את המבנה איך שהוא היום, ואז, אגב, זה אפילו מייתר חלק גדול מההמלצות. אבל אנחנו, היה דו"ח מבקר, אלה ההערות שלנו, הדו"ח בעצם אמר שהוא כן מצפה מהמחלקה לעמוד בהוראות התע"ס, יכול להיות שזה בלתי אפשרי, אבל לזה אנחנו צריכים לשאוף. שנייה, יכולה עכשיו לקום וועדה פנימית ולהגיד, אנחנו רוצים ככה וככה, ויכולה גם הוועדה הפנימית להתייטר ברגע שמחלקת הרווחה תקבל את המודול, את המבנה שכרגע נמצא שמה.

יוסף לונדון: אבל ברגע שאתה,

ירון עולמי: לא לקבל את ההמלצות, מה, זו המלצה.

יוסף לונדון: אבל ברגע שאתה מקבל בהצבעה של המועצה החלטה לקבל את כל ההמלצות של וועדת ביקורת, אתה מעקר די הרבה מהדיון שיתקיים.

ירון עולמי: לא, יכולה לקום אחר כך וועדה, אבל מה אתה רוצה, שהמועצה כרגע תדחה את דו"ח המבקר?

יוסף לונדון: לא, חלילה וחס, שלא תדחה, אבל שההמלצות של, אפשר לקבל החלטה שההמלצות בנושא אגף הרווחה יידונו במסגרת הוועדה שראש העיר יקים, זה הרבה יותר אמיתי, הרבה יותר תכליתי, והרבה יותר תואם את הרוח של הדברים שנאמרו כאן, מאשר אם נצביע כרגע ונקבל החלטות מחייבות.

עו"ד בהרב: אפשר לומר שהמועצה מקבלת, לא, שהמועצה מקבלת את המלצות המבקר בכפוף לכך שתקום וועדה אשר תבחן את הצורך בשינוי ההמלצות, וככל שהוועדה תסבור שיש מקום לשנות המלצה כזאת או אחרת, היא תהיה מוסמכת לעשות כן.

ירון עולמי: מצוין, זה מה שאתה אומר במילים אחרות.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ: אני בעד כן לחזק את העבודה הקהילתי, ולא להשאיר אותה ככה.

טובה רפאל: אז זה יהיה חלק מהעבודה שלנו.

ירון עולמי: נגיד זה בוועדה, מצוין.

טובה רפאל: זה חלק מהעבודה שלנו.

- ירון עולמי : אז בוא נצביע על הדברים שענת אמרה, ואחר כך תרשום אותם בפרוטוקול, בסדר, דידי?
- דידי מור : אני רוצה אולי, ברשותך, ענת, ותקני אותי אם אני טועה, נוסח החלטה שכזה, שהמועצה רושמת לפנייה את כל ההמלצות שהועלו כאן בעקבות דו"ח המבקר, רושמת לפנייה, והם יאומצו ככל שהם יעלו בקנה אחד עם המלצות הוועדה המיוחדת שתדון בכך.
- עו"ד בהרב : אתה יודע מה, ומעבירה אותם לדיון בוועדה, אשר תדון באופן פרטני בהמלצות ותקבל החלטה לגביהן.
- ירון עולמי : מקובל.
(מדברים יחד)
- דידי מור : בקיצור, המועצה מאשרת העברת ההמלצות לבחינה על ידי הוועדה שתוקם.
(מדברים יחד)
- דידי מור : טוב, מי בעד הצעת ההחלטה הזאת? מי נגד? נמנעים? אין. פה אחד.
- משה פדלון : ירון, לגבי רכבי העירייה, במקום כל פעם אני שואל אם יש הערות לחברי המועצה, אז נוכל לחסוך את הזמן.
- דידי מור : אין בעיה. בשמחה.
- משה פדלון : בבקשה, הערות. נושא של רכבי העירייה.
- צבי וייס : עיינו בזה, וזה מקובל.
- יחיעם השמשוני : יש פה נושא של זקיפת ערך שימוש לכווננים.
טובה רפאל : מה מחייבים חוקי המס?
- יחיעם השמשוני : שנייה רגע אחד, אני לא יודע מה מחייבים חוקי המס.
טובה רפאל : לפי זה צריך לפעול.
- יחיעם השמשוני : אם יהיה עודפים אז יש, מה שנקרא, איך זה נקרא,
גולן זריהן : לא, לא, אם החוק מחייב זקיפת שווי, צריך להיות זקיפת שווי.
יחיעם השמשוני : מאה אחוז. אני, תקשיבי, אני אוהב,
טובה רפאל : בסדר, גולן רואה חשבון, הוא מכיר את זה.
- יחיעם השמשוני : עובד כונן שלי, שעת כוננות שלו, שלנו, של העירייה, עובד כונן, שעת

הכוננות שלו זה 66% מערך שעה רגילה, זה אפילו לא שעה נוספת. עכשיו, מה אני בא ואומר, אתה, אני שלחתי אותך הלילה הביתה, שאם יקרה משהו תצא ותקצר את הזמן, ועל זה תשלם ערך שימוש ברכב? זה נראה לי, עם כל הכבוד לכל מס הכנסה ולכל העולם, זה נראה לי מטורף, מטורף פשוט.

ירון הררי: אני רוצה רק לומר פה מילה. קודם כל, אם אנחנו נתחיל לחפש היגיון בכל חוקי המס, לא יודע אם נמצא. אני, מה שאני מציע פה, זה לבדוק את העניין הזה, מכיוון שהרכבים האלה הם לא רכבי עיגון, הם נמצאים,

יחיעם השמשוני: הם רכבי עיגון, למה הם לא?

ירון הררי: אתה קורא להם רכבי עיגון, אבל הם נמצאים,

טובה רפאל: מה הם צריכים להיות כדי להיות רכבי עיגון?

ירון הררי: הם נמצאים אצל הכונן, לכן אני ממליץ לבדוק את זה. לא קבעתי שצריך לחייב אותם בשווי. תעשו בדיקה, אם תגיעו למסקנה שלא צריך לחייב אותם בשווי,

דובר: למה צריך לבדוק את זה?

יחיעם השמשוני: משהו פה לא נתפש לי. הלילה יש לי שמונה רכבים בחוץ, שמונה רכבים בחוץ יש לי הלילה, אז מה? והבחור שיצא בלילה,

ירון הררי: אני מסכים איתך,

יחיעם השמשוני: אני אוריד לו משכורת כי נתתי לו את האוטו לצאת בלילה?

ירון הררי: אני לא מדבר על זה בכלל.

יחיעם השמשוני: אז על מה? זה מה שכתוב.

ירון הררי: אני לא מדבר על זה בכלל, אני מסכים איתך בהחלט שיכול להיות שהכוננים שישנים בבית וערים כל דקה לקריאה לא צריכים לזקוף להם שווי.

יחיעם השמשוני: אז על מי אנחנו מדברים?

ירון הררי: אבל אני אומר שתבדקו מבחינת החוק האם רכב שנמצא אצל הכוננים צריך לזקוף שווי, זה הכל. תבדקו את זה. תעשו בדיקה.

משה פדלון: אני לא רוצה לבדוק בכלל.

ירון הררי: אתה לא רוצה לבדוק.

- טובה רפאל: למה, כי וועד העובדים יבוא לקומה השנייה ויעשה שרירים, מה זה למה?
 משה פדלון: אתה לוקח עובד עירייה, שם בתוך הרכב גנרטורים וטוריות ומה שלא יהיה, ואומר לו, הלילה אתה כונן, הוא לא יוצא מתחום הבית, הוא תחת טלפון. אז על זה הוא צריך לשלם זקיפת רכב?
 דובר: אפשר להגיד שבדקת והגעת להחלטה.
 (מדברים יחד)
- ירון עולמי: תראה את ההמלצה, היא לא אומרת לעשות את זה.
 (מדברים יחד)
- גולן זריהן: אם הדין מחייב ... בוא נבדוק את זה קודם לפני שאנחנו קופצים, יכול להיות שלא צריך, אבל אלה הוראות מס הכנסה, גם לא מועצת העירייה יכולה להחליט שהיא לא פועלת על פי הנחיות מס הכנסה. ולכן, אני מציע בכל זאת שהנושא ייבדק לפי המלצת המבקר.
- משה פדלון: מי בעד?
 דידי מור: על כל ההמלצות בקשר לרכבים.
 (מדברים יחד)
- ירון עולמי: אני אעשה את שני המתנ"סים ביחד, ברשותך, הם די דומים. בעצם, מה שאני, תראה, רוב הדברים כאן היו מאוד מאוד חיוביים, גם בנוגע ליד התשעה, גם בנוגע לנווה ישראל, אבל אני מציע אולי, יהודה, יהודה כאן?
 יהודה: כן.
- ירון עולמי: אה, ניסה להיעלם. אולי רק תסביר למועצה, כי אני חושב שהוויכוח העיקרי שלנו,
 (מדברים יחד)
- ירון עולמי: הוויכוח העיקרי שלנו היה בנוגע לנושא עובדי הצינור, אם אתה זוכר שהסברת לי מה זה עובדי צינור ולקח לי זמן להבין. לקח לי זמן להבין מאיפה מגיע צינור.
 יהודה: אני אזכיר לך.
 ירון עולמי: לא לי, אני רוצה שתגיד למועצה.

יהודה : היו שני דברים, אחד, לגבי עובדי עירייה, שהקמנו את המתנ"סים משנת '84, ולאט לאט העברנו עובדים שהיו עובדי עירייה למתנ"ס, וכשיצא עובד עירייה, קיבלנו מישהו במקומו רק באמצעות המתנ"ס. על פי החלטת הנהלת העיר, לא רצינו לפגוע בעובדים וותיקים, למשל, יש לנו ארבע ... במתנ"ס ... למי שביקר, עובד כבר 40, לא 40 שנה, אבל כמה הוא יהיה, 30 שנה בעירייה, השארנו אותו להיות עובד עירייה, על דעת הנהלת העיר וועד העובדים, כי גם אי אפשר עובדים קבועים להפסיק להם את העבודה מהיום להיום. ברבות השנים, כשהכנסנו עוד מרכזים קהילתיים, נשארנו בכל המערך הזה של עשרות, אולי מאות עובדים, שבעה, שמונה עובדים, שהם עובדי עירייה, אבל תמיד שמישהו עוזב את העירייה, במקומו מכניסים דרך המתנ"ס, וזה מופיע גם בתקציב, בתקציב העירייה יש הקצבת מתנ"ס, הקצבה להפעלה ויש הקצבה לכוח אדם. אז זה לגבי עובדי עירייה, לגבי עובדי צינור, אכן יש פה בעיה, המתנ"סים קיבלו הנחיה מהנהלת העירייה, בקשה או הנחיה, להפעיל כמה פעילויות עבור העירייה, ביניהן מועדוניות של הרווחה, במקום שהעובדים יועסקו על ידי חברות כוח אדם או על ידי העירייה, המתנ"ס מפעיל. אנחנו מקבלים את הביקורת, אך יש בעייתיות בעניין, וצריך לבדוק איך לפתור את זה. זאת אומרת, המתנ"ס נותן שירות לעירייה, במקרים האלה. ואכן יש בעייתיות.

טובה רפאל : אלא אם, אלא אם זה יהיה גם חלק מליבת עבודה של המתנ"ס.

יהודה : נכון.

טובה רפאל : זאת אומרת שאם המתנ"ס ייקח על עצמו אחריות של הניהול של הנושא, אז זה כן יהיה אפשרי.

אהרון : אני יכול להוסיף משהו. קודם כל, הייתה החלטה של ראש העירייה הקודמת, להעסיק את העובדים האלה באמצעות העירייה, הבעיה שזה יפגע בתנאים שלהם, זאת אומרת, אי אפשר להעסיק אותם באותם תנאים. מאחר ועובדי מועדוניות, אני לא אגיד שקשה להשיג, אי אפשר למצוא עובדים למועדוניות, בגלל שעות העבודה, בגלל סוג העבודה, פשוט לא ניתן. בפעם

הקודמת עשינו שלושה מכרזים, בחרנו עובדת והיא בסוף לא התאימה ואחרי חצי שנה היא התפטרה. מאוד קשה להחזיק עובדים כאלה, ולכן, הם לא יישארו בתנאים פחות טובים אם הם יועסקו באמצעות העירייה. עכשיו, לא כל העובדים שעובדים באמצעות המתנ"סים הם עובדי צינור, כי יש מועדוניות שבעצם מדובר בפרויקט משותף. איך הם הפכו, למעשה, חלקם לעובדי צינור, ולא מדובר על הרבה עובדים, מדובר על ארבע עובדות. המתנ"ס, המועדונית שהייתה בזמנו בתוך יד התשעה, הועברה פיזית מחוץ לשכונה, אבל עדיין קולטת ילדים מתוך השכונה. ואז למעשה, בגלל הריחוק הגיאוגרפי המתנ"ס הפך להיות פחות משמעותי בניהול של המועדונית, הוא עדיין קשור לוועדת ההיגוי, והוא עדיין המעסיק, אבל באמת, החלק שלו בניהול השוטף של המועדונית, הוא פחות משמעותי, ואז העובדים האלה נראים לפתע יותר כעובדי צינור. אבל, ההעסקה הזאת היא לא העסקה, המתנ"ס לא,

- משה פדלון : זה חלק אינטגרלי,
 אהרון : בכל זאת, יש הבדל בין אם זה נמצא בלב העיר, או ממש בסמוך למתנ"ס. אלה העובדות.
 ירון עולמי : בסדר, אני מבין שזה מקובל על הגורמים המקצועיים.
 דובר : מה, מקובל שיהיו עובדי צינור?
 ירון עולמי : לא, זה לא מקובל, ההמלצה היא לפתור את הבעיה, ואנחנו נמצא.
 דובר : איך לפתור?
 ירון עולמי : נמצא דרך לפתור. תראה, אני לא, אם הייתי יודע, זה תפקיד של ראש העיר ושל המחלקה, לא שלי.
 טובה רפאל : זה חלק מעבודת המתנ"ס.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : יש התנגדות להמלצות?
 דידי מור : אוקי, מי בעד לכל ההמלצות בחלק הזה?
 טובה רפאל : בעד.

- דידי מור : אוקי, פה אחד, תודה.
- משה פדלון : האנסמבל. יש לנו פה דו"ח ללא ממצאים, ללא המלצות.
- ירון עולמי : כן.
- משה פדלון : נכון? אין המלצות.
- ירון עולמי : אני אקריא אותו, ברשותכם.
- משה פדלון : בבקשה, ירון.
- ירון עולמי : אז אני אקריא אותו, זה גם הפרק האחרון שלנו, אז אני אקרא את זה. ככה, דו"ח הביקורת עוסק בתפקוד של תיאטרון האנסמבל הרצליה, שסגר, זה מכבר, את שעריו, ומכאן שחלק מממצאי הביקורת ומסקנותיה אינם רלוונטיים עוד. יחד עם זאת, בדו"ח הביקורת נחשפו תופעות הנוגעות ליכולת הפיקוח והבקרה של הוועד המנהל ונציגי העירייה על גופים מוסמכים, הנתמכים על ידי העירייה. הנהלת האנסמבל פעלה, בחלק מהמקרים, בניגוד להנחיות הוועד המנהל, כפי שבא לידי ביטוי בנהלי התיאטרון, ובמדרג זכויות החתימה, ובמקרים אחרים בניגוד לכללי המנהל התקין המחייבים כל גוף ציבורי. ומכאן, הצורך בהגברת הפיקוח והבקרה על גופי סמך במטרה להבטיח עמידה בכללי המנהל התקין. ממצאי הביקורת המפורטים להלן עמדו במוקד דיוני וועדת הביקורת לנוכח החומרה בה הוועדה רואה ממצאים אלו.
- משה פדלון : עם עשו כותרות, רק כותרות.
- ירון עולמי : אוקי, הפקת כרטיסים ללא תמורה, היו כאן אחוזים מאוד מאוד גבוהים של כרטיסים שניתנו ללא תמורה ובלי הסברים, ולא על ידי הגורמים שבכלל רשאים לעשות זאת. תשלומים לעובדים ... לא כללה אסמכתא כנדרש, עוד פעם, ההחזר מקופה קטנה נעשה על סמך הצהרה בכתב של מנהל התיאטרון לתשלום שביצע, כאשר האסמכתא היחידה לרישום הוצאה זו בספרי ... כאמור, הצהרתו. כלומר, לא היו ממש אסמכתאות בפועל, למרות זאת הוצאו כספים. תשלום מקדמות לעובדים במזומן דרך הקופה הקטנה. זה דברים פשוט הזויים, אנשים קיבלו כספים פשוט דרך הקופה. אני לא מדבר

כבר על עבירות של מס הכנסה, או עבירות של ביטוח לאומי, פשוט, אלה דברים שאסור שייעשו. רכישת רכוש קבוע מקופה קטנה, בכלל, הרבה הרבה דברים נעשו בתיאטרון על בסיס הקופה הקטנה, או על בסיס המזומן.

(מדברים יחד)

- ירון הררי : האנסמבל, בחלק מהפעילויות שלו קיבל על בסיס מזומן.
- ירון עולמי : כן, על בסיס מזומן, ממש כמו, כאילו, איך שממש לא צריך, ואיך. נתנו כאן המלצות, כיבודים ואירוח וצורכי מזון, היו שם קבלות על תרופות, על דברים ממש מאוד מאוד מוזרים. שכתוב בהוצאות שלכאורה אינן מאפיינות פעילות שגרתית של תיאטרון. בדו"ח ממש מצוין ויש ממש תיעוד.
- טובה רפאל : רגע, מה, לא ראינו את ההצגה חולה ... לא קנו תרופות בשביל ההצגה הזאת?
- ירון עולמי : לא. אז עוד פעם, קופה קטנה, וגם משיכת כספים מקופת מכירת הכרטיסים, ממש ראינו תופעות שממש, מה שנקרא, מהקופה של אותו ערב, של מכירת הכרטיסים, נלקחו כספים בלי להעביר אותם, בעצם, בצורה מקובלת. וככה גם אי אפשר לדעת על ההכנסות. זה בגדול, אבל, מי שיקרא את הדו"ח כולו ולעומק, יראה שבאמת, תופעות פסולות, תופעות מדאיגות. אני רוצה להגיד, לפחות לזכות הנהלת התיאטרון, או העירייה, שהיא פעלה מיד, היא ערכה למנכ"ל, אם אני לא טועה, שימוע, ולאחר מכן הוא גם פוטר. אבל, נעשו פעולות של תלונה במשטרה? ...לכאורה לקיחה של כספים.
- ירון עולמי : זה תשאל את המבקר.
- משה פדלון : אני שואל האם פנו למשטרה, זה השאלה שלי. אנחנו לא מדברים על עשר אגורות או על שקל, אנחנו מדברים פה על לקיחה מקופה קטנה, סכום כולל של 25,000 שקל.
- דובר : ... האנסמבל, ראש העיר?
- משה פדלון : מי שהיה ממונה על האנסמבל.
- ירון עולמי : שנייה, אני רוצה להגיד משהו, במהלך הישיבה, א', אני העליתי את זה, יש גם את הפרוטוקול, שנייה. אני אמרתי שלדעתי היו צריכים לפעול כנגד המנכ"ל, התשובה שקיבלתי, אני לא בטוח שזה ממך, גולן, או מישהו אחר,

אפשר לבדוק את זה בפרוטוקול, זה שהענישה בפיטורין היא ענישה דיה. אני לא יודע אם זה נכון.

גולן זריהן: לא אמרתי שהיא דיה, אמרתי שהיא לא מבוטלת.

ירון עולמי: נכון, אמרת לי שזה, עצם זה שאתה לוקח בן אדם בגיל הזה, במעמד הזה, עורך לו שימוע ומפטר אותו מהתפקיד שלו, אתה רואה בזה משהו באמת לא מבוטל, ובזה מיצו את ההליכים. אם זה נכון או לא, אני לא יודע, אני גם לא הייתי ב-,

יונתן יעקובוביץ: אני חושב שזה מאוד מאוד לא נכון, לאו דווקא בגלל ההחזר הכספי שיתקבל, אם יתקבל בכלל, זה א', המסר שאנחנו מעבירים.

ירון עולמי: חברים, זה החלטה שלנו.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ: אתה יוצר פה עכשיו איזשהו קריטריון, או איזשהו סטנדרט שאתה כן ... ואתה כן מחויב להחזיר כל שקל שנלקח שלא כדין, אז אנשים יבינו את זה.

ירון עולמי: אל תסתכל עלי.

ירון הררי: אני רוצה רק להעיר, קודם כל, אני רק אעיר באופן כללי שבאמת, הדברים שאנחנו ראינו פה הם, כבר שלוש שנים אני בעירייה, הם חריגים, ולא מצאנו דברים כאלה, דומים להם, בשום מקום אחר, ואני חושב שהמסר שצריך להיות מהדו"ח הזה, שאנחנו באמת צריכים להגביר את הבקרה והפיקוח על הגופים, נקרא להם, הפריפריאליים, אלה שנמצאים לא בליבת העשייה. ודרך אגב, אנחנו, בביקורת לפחות, מהצד שלנו, עושים את זה, אנחנו מתחילים לעשות ביקורת גם בגופים שלא נמצאים במרכז העשייה. אני רק רוצה להעיר פה שתי הערות, ותיקון אחד. הערה אחת, הדברים שנעשו פה על ידי הנהלת האנסמבל, על ידי המנהל, הם היו, כמו שכתבנו את זה פה, לא ברשות, אולי אפילו לא בסמכות, ולא בידיעה של הוועד המנהל. ואני מניח שנציגים שיושבים פה מהוועד המנהל, אחרי זה יסבירו מה הצעדים שהוועד המנהל נקט מיידית מתי שהדו"ח הזה הונח על שולחנם. עוד דבר אחד, תיקון לגבי מה שנאמר פה. אנחנו באמת ראינו, וזה בלי להוריד מהחומרה של הדבר,

ראינו שנמשכו, הרי איך שילמו את כל המזומן הזה, מאיפה היה כסף לשלם את כל המזומן הזה? אז באמת הדברים נלקחו מהקופה של התיאטרון, ממכירת הכרטיסים. אבל הם לא נלקחו לכיס של אף אחד, מה שקרה זה שבמקום שהכסף הזה יופקד בבנק וכדי להוציא אותו מהבנק צריך את מורשי החתימה, כל מה שקשור למורשי חתימה שילכו לבנק להוציא, מה שנעשה פה, פשוט משכו את זה מהקופה, וסגרו את התנועה מול הבנק דרך הקופה הקטנה, כך ש-

יונתן יעקובוביץ: נקווה שמה שאתה אומר זה הנחה ולא קביעה.

ירון הררי: סליחה?

יונתן יעקובוביץ: זאת הנחה שאתה אומר, לא קביעה.

ירון הררי: לא, לא, אנחנו ראינו את זה, אנחנו בדקנו את זה. אנחנו ראינו,

משה פדלון: ירון, ברשותך, אנחנו מדברים על קניות של סופר במשך תקופה ארוכה.

ירון הררי: זה נכון.

משה פדלון: נו, אדם קנה, עשה סופר הביתי שלו, והשאלה למה לא,

(מדברים יחד)

ירון הררי: שנייה אחת, בקשר לזה, קודם כל, אני בהחלט מסכים איתך, זה בהחלט

חמור, וצריך אולי לדבר על זה, אני רק מדבר על המשיכה של הכספים

מקופת המזומן, הכספים של קופת המזומן נסגרו מול הבנק ומול הקופה

הקטנה. הם פשוט, במקום ללכת לבנק ולקבל כסף, לא קיצרו הליכים, עקפו

את מדרג מורשי החתימה. עקפו את המדרג הזה ולקחו את זה באופן ישיר.

עכשיו, לגבי ההוצאות שאנחנו מדברים עליהם. אנחנו כתבנו בדו"ח שיש פה

הוצאות שלכאורה לא משמשות פעילות שגרתית של תיאטרון, זה בדיוק

המילים שכתבנו, כתבנו גם את המילה לכאורה.

דוברת: למה כתבתם את המילה לכאורה?

ירון הררי: מכיוון שאני,

(מדברים יחד)

ליאת תימור: אבל הוא לא יכול, לכן הוא הסתייג שזה לכאורה, הוא אומר, אני לא יודע

לעשות את התחקיר הזה.

ירון הררי: אחרי ששמענו, אחרי ששמעתי, ולא רק אני, היה גם איזושהי וועדה, אולי גם אחרי זה יסבירו, את כל ההסברים, הרי ישבנו איתו ושמענו את כל ההסברים, אני לא קיבלתי את דעתו, ואני עדיין חושב שזה באמת לא ראוי היה שחלק מהדברים יוצאו מהקופה של התיאטרון, זה מה שאני יכול לומר.

דידי מור: הסברים של מי, ירון?

ירון הררי: של מנהל האנסמבל.

משה פדלון: אני חושב, לדעתי, או שלדעת של רבים פה, שההתנהלות פה לא הייתה תקינה מבחינת, האדם עשה פה עבירות, לכאורה, עבירות פליליות, ופיטרו אותו, אמרו לו, תשמע, נוותר לך, לך הביתה ונסגור את זה בינינו, זה מה שקרה. בבקשה?

יונתן יעקובוביץ: איזה מצג ניתן פה למנכ"לים אחרים?

משה פדלון: זה מה שאני אומר, אדם לקח פה, לכאורה, אני אומר שוב, לכאורה, אלפי שקלים, עשרות אלפי שקלים, מנהל לא תקין, אפשר לומר רמאות כאן, ריבענו את המערכת, קראנו לו ואמרנו לו לך הביתה, זהו, נוותר לך על הכל. למה לא ביקשו את הכספים? למה לא פנו למשטרה? אני שואל.

משה וקנין: אולי כדאי לקבוע נהלים להבא, למנכ"לים, את הקופה הקטנה, מה מותר להוציא ממנה, איזה סכומים מותר.

טובה רפאל: יש נהלים.

(מדברים יחד)

ירון עולמי: תקשיב, אתה צריך נוהל בשביל לדעת שמשכורת צריך להעביר עם תלוש משכורת ולא מקדמות במזומן?

משה פדלון: כתבתם מקדמות מזומן,

ירון עולמי: אגב, אגב, גם, לא רק מקדמות במזומן, אני הבנתי, מה זה הבנתי, כתוב בדו"ח על ילדים שחילקו פלאיירים, או כל מיני, הוא נתן להם כספים במזומן, זה בכלל, אני אומר, אם חס ושלום היה קורה משהו למישהו, חס ושלום.

תום סטרוגו : זה לא פלילי?

ירון עולמי : לא קשור.

תום סטרוגו : נוהל לא תקין, לא, יש הבדל בין,

ירון עולמי : אף אחד לא, קודם כל, אני לא אמרתי,

יונתן יעקובוביץ : הניהול הלא תקין הוא כמו עקיפת זכויות חתימה וכדומה, לבין עבירות

פליליות, שזה הוצאת כסף שלא אמור היה להוציא.

טובה רפאל : גם ילדים מתחת לגיל 15, ילדים מתחת לגיל 15 מותר לך לשלם להם מזומן,

דרך אגב.

(מדברים יחד)

צבי וייס : אני חושב שנקודת האור היחידה בכל הדבר הזה, זה באמת עבודת המבקר.

כי מי שהעלה את זה ומי שהביא את זה בכלל לידיעה ולתודעה, זה המבקר,

בלי זה, יכול להיות שהם היו ממשיכים ללכת לסופר עד היום. אז באמת, אני

רואה לנכון לשבח את עבודת המבקר.

משה פדלון : אני חשוב שאבל, להבא, מקרה כזה, צריך להגיע בזמן אמיתי למשטרה. חד

משמעית.

(מדברים יחד)

יונתן יעקובוביץ : למה לא עכשיו? חבר'ה יש פה שתי דרכים לטפל בעניין הזה, א', ללכת

למשטרה להגיש תלונה למשטרה, בעצם עבירה פלילית, ואז המשטרה עושה

את החקירה שלה, וזה כבר מה שנקרא, בין המדינה לבין האדם. דבר שני,

אם אנחנו נראה שכספים נלקחו שלא כדין, צריך להגיע פה, להגיש פה תביעה

משפטית ולדרוש את הכספים האלה בחזרה. אזרחית, כאילו.

ירון עולמי : גולן, אולי תרחיב על דברים שאתה אמרת בתוך הישיבה.

גולן זריהן : אני אתן קצת רגע, בעיקר, של מה שעשינו כשגילינו את זה. אנחנו עוד בשלב

המוקדם שבו גילינו את הממצאים האלה, קודם כל, הסרנו לו כל סמכות

חתימה על כל דבר שהוא, הכנסנו רואה חשבון בתור חשב מלווה, למעשה,

לקח פיקוד על כל מה שקשור על הניהול הכספי. אגב, הוא נמצא פה, רונן

סיטרית, רואה חשבון רונן סיטרית, אתה יכול להרים את היד, שיראו מי

אתה. וזה גם הזדמנות להודות לו, כי זה היה מעכשיו לעכשיו, גייסנו אותנו מיד, הוא באמת התגייס ולקח פיקוד ושליטה. אנחנו גם הכנסנו לרקע, במהלך, תוך כדי התקופה הזאת גם התחלפה לנו מי שהייתה אחראית על התאגידים ונכנסה לתמונה הילה רוזן, רואת חשבון הילה רוזן, שממונה על התאגידים היום, בכלל, כל נושא ... לתאגידים שוכלל מאז, הוא גם זו שלמעשה פירקה את האנסמבל בהמשך, ושלמעשה סיימה את התפקיד שלה. באמת, זה קודם כל הזדמנות לומר לשניהם תודה, כי הם נכנסו לתוך הקלחת וצללו פנימה מיד כשהתגלו אי הסדרים האלה. כמובן שפעלנו מיד לפיטורים של אותו מנכ"ל. אני מוסיף רק מידע, שבמסגרת השימוע, היו לו כל מיני הסברים, להבנתנו לא מתקבלים על הדעת, ובגלל זה בסוף הוא פוטר, אבל היו לו כל מיני הסברים, שהוא טען שהכל הוצא לצורך ההפקות של האנסמבל, והיו לו סיפורים כאלה ואחרים, הוא גם סיפר את זה למבקר. גם, אגב, היו התדיינויות איתו בבית משפט לענייני עבודה, כי לא כל כך מהר הוא הסכים ללכת.

יונתן יעקובוביץ: אם היית מזמין אותו למשטרה הוא היה הולך מהר מאוד.

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: אם היינו הולכים למשטרה, עד היום הוא היה עובד בעירייה.

גולן זריהן: גם זה היה אפשרות, גם זה אפשרי.

יחיעם השמשוני: כל עוד יש דיון ואין משפט והוא לא הורשע בשום דבר, הוא עובד.

גולן זריהן: הדינים במדינת ישראל הם לא,

דובר: אפשר לפטר אותו על דברים אחרים חוץ מזה.

גולן זריהן: אז בסוף, קודם כל,

יחיעם השמשוני: לא על הנושא הזה שעליו יש הליכים.

גולן זריהן: מה שקורה זה, ברגע שאתה, יש כללים לגבי,

טובה רפאל: צריך להיות חכם, לא צריך להיות צודק.

גולן זריהן: במנהל הציבורי, אם תרצו פעם אפשר לשבת ולדבר על זה ולהרחיב על זה.

דווקא מנהל משאבי אנוש, ואני יכול לספר לכם, התהליך הוא לא פשוט. גם

במקרים כאלה, הוא לא פשוט, אפשר להתווכח אם זה בצדק או לא בצדק, אבל זה המצב. נעשה לו שימוע, היו לו את התשובות שלו, לא התקבלו על ידו, בכל זאת פוטר, התעקשנו גם בבית הדין לעבודה שיפוטר, הגענו איתו להסכם, סיים את העבודה.

יונתן יעקובוביץ: התביעה בבית הדין לעבודה הסתיימה בפשרה בין העירייה לעובד?

גולן זריהן: בפשרה שהוא עוזב. כי לנו היה חשוב שהוא יסיים את תפקידו.

יונתן יעקובוביץ: מה אנחנו נתנו בתמורה?

גולן זריהן: שום דבר, חוץ מאשר את הזכויות שלו וכולי.

יונתן יעקובוביץ: אוקי.

גולן זריהן: והוא באמת סיים את תפקידו. לא היה פשוט.

יונתן יעקובוביץ: קיבל פיצויי פיטורין.

גולן זריהן: עוד פעם, בדיעבד, הכל נראה,

(מדברים יחד)

גולן זריהן: גם בסיטואציה הזאת, פיטורין זה לא מהלך אוטומטי שאפשר לעשות.

יונתן יעקובוביץ: אני לא התכוונתי לוותר על מה שאמרת,

גולן זריהן: לא, לא, זה בסדר.

יונתן יסעור: גם צריך לראות באיזה תאריך זה נעשה, חבר'ה, זה כבר יותר משנתיים.

יהודה, מתי זה היה?

דובר: הפיטורים היו לפני שנתיים?

ירון עולמי: שנה וחצי.

ליאת תימור: אבל אם לא היו מפטרים אותו, הוא היה ממשיך לעבוד.

יחיעם השמשוני: הוא היה ממשיך.

(מדברים יחד)

גולן זריהן: כמו שאמרתי, אנחנו התעקשנו על סיום עבודתו, ואני מדגיש שוב, זה לא היה

פשוט על אף שזה נדמה לכם שזה הליך פיטורים פשוט, לא, היה עורך דין

שייצג אותו וטען כל מיני טענות, כמו שאמרתי, שהמצאים האלה לא

שירתו את הכיס הפרטי שלו, אלא את האנסמבל. לעצם העניין, כמובן

שמאז, קודם כל, תוגברה היחידה לבקרה תאגידי שלנו, אגב, אם אתם שואלים אותי, אז המסר, או המסקנה הכי ברורה, זה באמת לתגבר את המחלקה הזאת, בכלל, אולי צריך אפילו לשקול לבצע סקר סיכונים בתאגידים שלנו. ובהתאם לזה לעשות איזושהי תוכנית ביקורת לתאגידים. זה משהו שאם תחליטו על זה, כדאי לעשות. ובהמשך, כמובן, כל תהליך סגירת האנסמבל, מה זה? כל תהליך סגירת האנסמבל לווה על ידינו, ושוב, אני באמת מודה למי שאחראית על הבקרה התאגידי שלנו, רואת חשבון הילה רוזן, שעשתה פה עבודה של מפרק. מי שקורא ... יודע כמה לוקח מפרק על פירוק של תאגיד, אז היא עשתה את זה במסגרת תפקידה. יחד עם יהודה. יהודה למעשה שימש כמנהל מהרגע שלא היה מנהל.

(מדברים יחד)

יונתן יסעור: חבר'ה, אני רוצה להוסיף למה שגולן אמר בקשר לתאגידים. קודם כל, איך אומרים, מעשרה או 12 תאגידים עירוניים, קרתה תקלה חמורה מאוד בתאגיד אחד, ויתר התאגידים שהוועד היה בהם כמו שצריך, לפחות מה שידוע לי. דבר נוסף, יושבי ראש התאגידים זה החבר'ה שלנו, זה חברי המועצה או ראש העיר, אז, יש אחריות גם ליושב ראש של התאגיד במקומות האלה, שצריך להיות עם היד על הדופק, ולהנהלת התאגיד. עם כל הטרחה של הילה.

משה פדלון: השאלה אם צריך לעגן עכשיו נוהל שיהיה כתוב, כשאתה מגלה ממצא פלילי, איך אנחנו נוהגים בו, יש לנו נוהל כזה פנימי? האם יש נוהל שאומר, ברגע שאתה מגלה ממצא, לכאורה שהוא פלילי, מה אתה עושה איתו? יחיעם השמשוני: יש בעיה. אם אני רוצה שהעובד לא יישאר, אז צריך לא ללכת למשטרה, כי אם אני הולך למשטרה זה יכול להימשך שנים.

יונתן יעקובוביץ: רגע, עכשיו אחרי שהעובד פוטר, אתה לא יכול ללכת למשטרה?

יחיעם השמשוני: מה זה?

יונתן יעקובוביץ: עכשיו, אחרי שהעובד פוטר, אתה לא יכול לפנות למשטרה?

יחיעם השמשוני: תראה, אם אתה מגיע, בוא נגיד, להסכם בבית הדין לעבודה, ובזה נגמר

הסיפור, אז הוא הולך ונגמר הסיפור. אני לא מדבר על המקרה הזה, אני מדבר על מקרה,

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: אם תפסנו מישהו שגנב כסף, ולא משנה אם הוא גנב 100 שקל או, ... ובזה נגמר העניין, זה הכל.

יונתן יעקובוביץ: השאלה זה אם במסגרת הפשרה בבית דין לעבודה,

יחיעם השמשוני: לא, לא, אני לא מדבר על בית דין לעבודה בכלל, לא הגעתי לבית דין. יונתן יעקובוביץ: הבנתי.

יחיעם השמשוני: תפסתי את העובד, אמרתי, חבוב, הבנו, סע לשלום, אם אני מתחיל הליכים של השעיה ובית דין לעבודה ובוררות וועדה פריטטית, זה נמשך, היה לי מקרה כזה שקיבלתי בסוף, מה שנקרא, פסק דין של השופט, של הבוררת, נא לפטרם לאלתר מהעירייה. מהרגע שהיה פסק דין עד שהוא עזב את העירייה, לקח עוד שנה, כי הייתי צריך לעשות לו עוד פעם שימוע, ואז הוא הביא תעודות מחלה ונעלם, ועד שאני לא יושב ומדבר איתו עוד פעם אסור לי לפטר אותו. ואם הוא הביא תעודת מחלה, עובד חולה אני מפטר אותו באמצע? אז אם במקום למשוך את זה שנתיים שלוש אני מצליח לסגור את זה באותו רגע.

גרי גוזלן אברהם: כן, אבל מצד שני, מה שאומרים, טוב, אז יתפסו אותי, ואני אלך.

יחיעם השמשוני: מי שרוצה לגנוב, יגנוב, נקודה, סימן קריאה. זה לא יעזור לאף אחד מאיתנו שום דבר.

יונתן יעקובוביץ: לא, אבל שאלה איזה הרתעה אתה נותן. השאלה שלי היא כזאת,

יחיעם השמשוני: לא, אין בעיה שימשיך לקבל משכורת עוד שלוש שנים, נלך לבית משפט.

יונתן יעקובוביץ: אני שואל שאלה כזאת, אנחנו במקרה זה סיימנו את ההליך, הבן אדם פוטר, אני מדבר עכשיו על המקרה הספציפי שאנחנו מדברים עליו. הבן אדם

פוטר, עזב בהסכמה את העבודה.

יחיעם השמשוני: לא הסכמה, עבד בהסכם עם בית דין לעבודה.

יונתן יעקובוביץ: השאלה על זה, א', צריך לבדוק אם ההסכם בעצם מונע מאיתנו להגיש

איזושהו תביעה נגדית, אזרחית, כדי להשיב את הכספים. ב', אני בטוח שההסכם לא יכול למנוע מאיתנו להגיש תלונה במשטרה, שזה עניין פלילי, אתה לא יכול לוותר על העניין הזה במסגרת הסכם, גם אם ויתרת זה לא שווה כלום.

מאיה כץ: לא, אני רוצה לחזק ולשאול את היועצת המשפטית, האם אין לנו איזושהי חובה, ברגע שאנחנו עכשיו מגלים דבר עבירה, להגיש תלונה.

יונתן יעקובוביץ: זה כסף של הציבור.

מאיה כץ: את מגלה את זה, אנחנו מביאים את זה לידיעת המועצה כרגע, והשאלה אם זה לא משהו שאנחנו,

יחיעם השמשוני: אל תשכחי שלפי מה שנאמר פה, טענתו הייתה שאף גרוש לא הלך לכיסו. טענתו הייתה שאף גרוש לא הלך לכיסו, הלך למסגרת,

יונתן יעקובוביץ: זה הוא צריך להוכיח.

יחיעם השמשוני: מה?

יונתן יעקובוביץ: זה הוא צריך להוכיח.

(מדברים יחד)

יחיעם השמשוני: לא, לא, אתה עורך דין, אתה תקשיב, נעלם כסף, תוכיחו שאני השתמשתי בו, לא תגיד את זה דבר ראשון?

יונתן יעקובוביץ: אבל הנה, אני מביא לך דו"ח מבקר העירייה.

ליאת תימור: אתה מביא את זה שההתנהלות לא הייתה תקינה, בגינה הוא פוטר, בין זה שהוא לקח אליו כסף, זה הבדל אחר, ואתה צריך להוכיח. על העירייה להוכיח. בקיצור, זה יעלה הרבה יותר מ-25,000 שקלים.

טובה רפאל: במשטרה לא יתעסקו עם זה.

יוסף לונדון: אני מציע להיזהר שמקרים קשים ליצור נהלים בגין מקרה קיצוני וקשה, אני מציע להיזהר. הנהלים לא תמיד פותרים בעיות. אני סבור שכל אחד ואחד מהיושבים כאן, כאשר הוא עד למעשה פלילי, באופן טבעי, ניגש למשטרה. יש לנו מבקר עירייה, יש לנו יועצת משפטית, אני לא חושב שצריך לעגן בתוך החלטה של המועצה להגיש תלונה על עבירה פלילית. זה כל כך ברור שנראה

לי שלעגן את זה בתקנות פנימיות של העירייה, זה רק יותר גרוע מאשר יותר טוב. למדנו לקח, הסקנו מסקנות, יש לנו מבקר מעולה, יועצת משפטית, חברי מועצה שאמונים על שמירת החוק. אני חושב שבזה אפשר להסתפק.

(מדברים יחד)

משה פדלון: לסיכום, אני רוצה להודות למבקר, לירון הררי, על העבודה המקצועית והיסודית. אני רוצה להודות לירון עולמי והצוות שלו. (מחיאות כפיים)

-סוף הישיבה-